

frittfall

AKTUELT

- 4 Landslagets FS basics megabasics
- 12 Advanced basics 15 dager strålende sol
- 16 Freefly basics på DeLand
- 20 En liten tur med GFSK
- 24 Heilnorsk fallskjermprodusent Aerodyne
- 26 Tramp i kalotten skjermkjøring
- 34 Rocketsuit nordisk produsent

KONKURRANSER/LAG

- 29 FS-4 og FS-8 poolen riv ut i midten!
- 36 Team Valkyrie forsvarsjentene
- 38 Team HJK forsvarsgutta
- 40 FS-4 Øyvind Buer

FRA SENTRALT HOLD

- 42 Fagsjef Jan Wang
- 43 Leder F/NLF HC Amlie
- 43 Antidoping Norge nye legemidler på lista
- 12 Advanced basics 15 dager strålende sol

SETT & HØRT

- 45 Down'n'Dirty sladder, nytt og bilder
- 52 Klubbnytt BFSK og OFSK
- 58 Fallskjermhoppere på tur you missed out guys!

Forsidebildet:
TROND BOLSTAD FOTO
DE LAND FIRE

MATERIELL FRIST

Materiellfrist for Futfall #3/2006: **3. august**
Planlagt utsendelse er: **15. september**
Send stoff, ideer eller spørsmål til: quifila@online.no

Gone Fishing

KITT REDAKTØR

Hubro, havørn, æ, grågås, hegre, skarv og svartbak. Følger ungene fra de klekkes og tar de første svømmeturene til de flyr selv. Hadde egentlig ikke tenkt å ha mer med luftsport å gjøre enn å titte på fugler fly rundt skjæra i sommer. Og kanskje guide en og annen hopper til Røddøyløva, Lovunden eller Hestmannen.

Så ringer en av disse sabla hyggelige nordlendingene meg. Har hørt at vi bor på Helgeland i sommer. Om vi siden vi først er i landsdelen ikke vil bli med dem å hoppe litt i Bodø? Klubben har masse på gang. Herculesboogie i juni. Innhopp på småflyplassene langs kysten. Midnight sun boogie i august. Turer til naboklubber.

Jaggu. Nå er utstyret hovedkontrollert, sertifikatene fornyet og ruta til Norlandsekspressen slått på tavla. En hyggelig telefonisk invitasjon og planer om hopping i fine omgivelser. Det er ikke mer som skal til for å få nye medlemmer.

Ha en strålende sommer!

redaksjonen: ansvarlig redaktør og annonse/økonomi: KITT GRØNNINGSÆTER - quitila@online.no

• Layout: 2punkt, Marianne Holen - marianne@2punkt.no • Trykk: PDC Tangen

REDAKSJONENS ADRESSE: FRITTFALL c/o Kitt, Furuveien 15, 3560 HEMSEDAL • Frittfall er et kvartalsvis medlemsblad og uavhengig organ for Fallskjermseksjonen/Norges Luftsportforbund.

Ettertrykk ikke tillatt uten særskilt tillatelse. Artikler i Frittfall står for den enkelte signaturs egen regning og trenger ikke gjenspeile redaktøren, redaksjonen eller F/NLFs mening. Frittfall følger redaktørplakaten.

Utgiver: F/NLF: Norges Luftsportforbund, Rådhusgata 5b, 0106 OSLO

Telefon: 23 01 04 50 • Kontakt F/NLF, Adresseendringer meldes F/NLF, ikke til Frittfall.

En freeflyers bekjennelse

Landslagets F&S-Basic 2006

ET STED, SÅNN CIRKA MIDT OVER
ATLANTEREN - DA JEG VAR SÅNN
PASSE DRITTLEI SØPPELET "IN-FLIGHT
ENTERTAINMENT" SERVERTE OG JEG
TILLOT MEG Å DRIFTE INN I TANKENES
VERDEN - SLO DET MEG PLUTSELIG: JEG
ER ALT FOR GAMMEL TIL Å DELTA PÅ BASIC!

THOMAS BECKE **TEKST**
LARS ERIK SIVERTSEN **LUFTFOTO**
TROND BOLSTAD **BAKKEFOTO**

Var det forresten satt en øvre grense for antall hopp? Det begynte å gå opp for meg at jeg skulle delta på samme boogie som flere av de jeg hadde FS og FF utsjekker med og utstedte sertifikater til. Og som om ikke det skulle være nok; bli instruert av hoppere som hadde mindre enn halvparten så mange år i sporten som meg! Var det snakk om en tidlig førtiårskrise? Var innfallet om deltakelse på årets FS Basic et tegn på at jeg fornekter min alderdom? Jeg har jo ingen rød sportsbil...

Noen uker tidligere sto Ingvild og jeg i noen trange lokaler i Rotterdam, Nederland og ble målt etter alle kunstens regler; oppe, nede, foran, bak på siden rundt, samt i nærheten av et sted jeg helst ikke ville bli målt... "Farge, hvilke farger har dere tenkt på, skal dere være et team?" "Hæ? Må man tenke på det også? Jeg har ikke peiling, har du noen forslag?" (Et spørsmål jeg umiddelbart angret på etter hvert som jeg lot blikket gli over neonfargene som hang på utstilling – årtusenskiftet lot tydeligvis vente på seg). Stedet var Caroline Suits, og vi skulle bestille FS dresser, sånne med – hva var det nå det het igjen... Å jo: gamasjer. For det hadde Ditta skrevet i en e-post at vi måtte ha. Vi bestilte like gjerne med "power band" – aner ikke hva det er for noe, men det hørtes definitivt ut som noe vi måtte ha.

En lørdag ettermiddag (etter å ha hørt postmannen ringe to ganger – han gjør alltid det) ropte en ivrig Ingvild nede fra stua: "Thomas, dette må du se! Skikkelig stilig, med håndtak og det hele!". "Hæ? Håndtak? Hva i granskauen? Har du bestilt på TV Shop igjen nå?" Inn på badet, i beste cowboy stil, kommer Ingvild vraltende mot meg med fett glis: "Sjekk de håndtak!

Seriøse greier!" Jeg må innrømme at jeg ble ganske imponert og tenkte med en gang på at det heretter skulle bli mye vanskeligere å miste hverandre i separasjonen (eller hva det nå het) med sånne greier å holde i - for det kunne ikke være snakk om polstring. Til det var de litt for tilfeldig plassert, syntes nå jeg. Fett! Stæsj er kult.

Midtveis over Atlanteren var jeg fortsatt usikker på hva slags farger jeg hadde valgt. Men jeg følte meg ganske så sikker på at jeg hadde klart å styre unna neon og at jeg ikke hadde valgt noe potettrykk-aktige greier... Beroliget av de tankene driftet jeg av og sovnet litt halvsøvet av femdollars vinen jeg drakk sammen med flymaten. Jeg har siden innsett at alt lå godt til rette for fjorten dager med ydmykkelser!

Etter flere mislykkede forsøk på å fylle ut "I-94W Nonimmigrant Visa Waiver Arrival/ departure Form", måtte jeg ty til hjelp fra Ingvild. Jeg har aldri helt visst hvordan jeg skulle forholde meg til spørsmål "C" på det skjemaet. Det er særlig delspørsmålene om terrorisme, folkemord og aktiviteter knyttet til Nazi-tyskland i perioden 1933-45 som har vært litt vanskelige for meg. Vel, jeg skal vel ikke benekte at jeg som tenåring i perioder kunne opptre relativt terroriserende overfor mine foreldre, men jeg tror ikke det er det de er ute etter – sånn sett i sammenheng med de andre delspørsmålene i spørsmål "C". De andre spørsmålene er ganske greie, for jeg er jo ganske så frisk, driver ikke med dop eller noe sånt, har ikke sittet inne, ikke har jeg kidnappet amerikanske barn og ikke har jeg planer om å søke jobb der borte heller. OK, dette med hvorvidt jeg har planer om å delta i umoralske handlinger oppfatter jeg mer som et definisjonsspørsmål og kanskje også litt privat. Faktisk talt, når jeg tenker etter så begynner jeg å lure på om jeg har lyst til å besøke landet i det hele tatt. Dersom spørsmålene i skjemaet

reflekterer noen av de personlighetene som ønsker inntreden i landet må jeg si at det vekker litt bekymring. Men på den annen side, jeg skal jo bare være sammen med fallskjermhoppere, på DeLand, hvor galt kan det egentlig være? Etter tre og en halv times venting på flyplassen i Orlando kom Mikjel subbene for å kjøre oss til innkvartering. Han hadde surret rundt på flyplassen like lenge... Vel innkvartert var det bare å finne køya og forsøke å justere litt for jet lag.

Første dag startet i beste boogie-stil; oppmøte på feltet kl 1100 for in-brief, den tradisjonelle formaning om hva fallskjermhopper ikke må gjøre: Kjøre i fylla, ikke feste og bråke for mye i Solly sitt hus; helst ikke etter kl 2300; fint om man var stille før det også; faktisk aller helst ikke feste der i det hele tatt... Ikke parkere oppå andres biler, stikke av fra politiet, rote seg bort, plage naboer, kjøre med folk i bagasjerommet, slå hull i hodet, skade andre osv, osv. Så var det tid for innsjekk, utstyrsjekk og de greiene der.

Vi møtte Freely Basicens deltakere som allerede hadde hoppet en uke, men så mer ut som om de hadde vært på et tre ukers stridskurs, og hvor formaningene hadde uteblitt eller ikke tatt til følge... Dag en lå an til å bli en skikkelig kosedag hvor de fleste fikk gjort to oppvarmingshopp i nydelig vær. Fra 13500 ft hadde vi kanon-utsikt til Daytona, New Smyrna og Cocoa Beach på vestsiden av Florida. Alt var med andre ord bare kos og velvære. Etter endt hopping står vi alle med en øl eller to i hendene og med strålende smil. Så kom sjokket: Basic-Boogie-General Ditta proklamerte høyt og tydelig at neste dag startet kl 0645 med jogging og stretching, og noe skulking kom ikke på tale! Hadde det for alvor rabla for Arcteryx? Etter en kjapp handletur med bunkring av proviant, litt pool-tjeneste med noen stive GT, påfulgt av øl og grillmat,

var boogie-stemningen likevel tilbake. Utbruddet til Ditta glemt, for en liten stund. Livet på Basic-boogie lovet godt.

Kl er 0600. Det er dag to. Fire særdeles trøtte tryner (Erling, Ellen, Ingvild og meg selv (senere kjent som Team Basic Boogie) smyer seg stille, men småforvirret, rundt hverandre på et bittelite soverom; hvor er buksa mi, hvor er jakka mi osv. Badet deler vi med ytterligere fire jenter... Kaffen drikker vi i bilen på vei til feltet og frokosten må vente litt lenger. 0645 er vi jaggu på joggetur. Og 10 minutter senere strecher vi til musikk laget av gutter som må ha hatt en skikkelig kjøp oppvekst og som derfor hater alt og alle og nå går rundt med ønsker om å banke alt og alle. Skikkelig sjelsettende med andre ord (jeg håper virkelig ikke at musikken reflekterer sjelen til DJ Øyvind...); litt smådeppa og småsinte rusler vi over til Basic-boogie-general Ditta sin white board for å sjekke dagens slagplan. På bakgrunn av første dags hopping er vi nå plassert i nye grupper justert etter fallhastighet, ferdigheter og sikkert en drøss andre faktorer også (de er veldig grundige og systematiske disse FS-hopperne). Så var det i gang med pusling, kryping og dirting av randomness og blokker. Det "adlibes" (jeg vet fortsatt ikke hva det betyr, men det høres ganske kult ut), det svish-svishes, det snakkes om ting som skjer på "hill-en" og en hel del andre ting jeg ikke forsto særlig mye av. "Hvor vanskelig kan det være?" tenkte

jeg. "Bare vis meg hvor i formasjonen jeg skal være, så ordner det seg helt sikkert – uavhengig av bokstaver, tall og rare navn. Pokker heller, la oss komme oss i lufta. Blir ikke noe bedre hopper av å surre rundt på bakken!"

Så er altså hoppingen i gang, for alvor. De påfølgende morgenene fortøner seg forbløffende likt, kun med graden av trøtthet som variasjon; surre rundt på lite rom med alt for mange mennesker, frokost imellom tannpuss og pakking av sekk, kaffe i bilen på vei til feltet. Temperaturen lå høyt på tyvetallet og bikket etter hvert tredvetallet! Phu! Tøft nok å komme rett fra Belgia... Det briefes, krypes, hoppes og de-briefes og det byttes litt på gruppene og instruktørene underveis. Jeg sitter i flyet og kjenner svetten renne i strie strømmer over hele kroppen. Jeg skulle sikkert pugget hoppet men blir i stedet sittende og lurar på hvorfor i hule heiteste hoppdresser ikke lages i et mer ventilerende materiale. Etter hvert begynte jeg også å misunne de som har høyere wing load enn meg og dermed ikke trenger å hoppe i slick suit; hmm, hva om jeg lasser på med bly? Nei, livet som freeflyer er vesentlig mer behaglig på

klesfronten gitt! Jeg skotter bort på Erling, som forøvrig har litt høyere wing load enn meg, og dermed kan flutte seg med bomulldress. Han svetter ikke en dråpe og puger hoppet!!

Så var det tid for lunsj. Uthulet av sult tasser vi bort til feltets restaurant og bar: "The Perfect Spot". (Perfect meg mitt i ...) Antakelig fordi jeg er nordmann, kommer fra et møblert hjem og har litt oppdragelse; når vi nærmer oss inngangsdøren, er det bare for meg å snu. Her kreves selvfølgelig sko og t-skjorte, og jeg tar ikke sjansen på å trosse de bestemmelsene. Jeg tasser bort til hangaren igjen og finner frem min

gjennomsvette t-skjorte og etter hvert dryppende våte sko – må man, så må man. Vel tilbake flipper jeg raskt gjennom menyen og bestemmer meg for en "South-Western Chicken Wrap" og en stor cola med masse is med klor-smak. Men nei da. Kokkene hadde kollektivt sagt opp jobben og forlatt stedet uten videre seremoni. Cola kunne jeg alltid få, eller kanskje de kunne friste med en kaffe? Bertene som jobbet der hadde fått jobben for helt andre kvaliteter enn hva som kunne vært forventet plassert mellom ørene. Og vikarkokkene kunne etter hvert by på brent mat, svidd mat eller alt for mye stekt mat. Vi lærte raskt at det kunne lønne seg å bestille lunsj sånn omtrent når første løftet gikk. Om bertene i mellomtiden ikke hadde glemt det, eller gitt den bort til noen andre var det stort sett mulig å få maten ett sted mellom tolv og to.

Apropos klær; disse gamasjene er noe skikkelig herk å få av etter skjermåpning – jeg hadde allerede registrert at ekte FS-ere kommer flygende under skjerm med disse hengende og slenge. Den noe nervøse Mamba-en jeg hadde lånt for anledningen hugg til straks jeg begynte å fikle med de, og truet med store høydetap på få runder. Jeg ble dermed overlatt til to alternativer: Akseptere at Mambaen ble skikkelig sinna mens gamasjene gikk av, eller lande med gamasjene på. Det sistnevnte alternativet erfarte jeg raskt at var vesentlig mindre behagelig enn det første da jeg forsøkte å løpe ut det flare-en ikke klarte å stoppe, og ble henvist til en god halvtime med Forsvarets klesbørste på FS-uniform og rigg... Hvorfor i huleste må de sys så korte? Så av to under valgte jeg etter hvert det minst ydmykende og smertefulle.

En annen interessant oppdagelse med denne ikke-pustende kreasjonen av en FS uniform med digre håndtak, var hvilken

effekt gamasjene kunne ha i fritt fall. Jeg aksepterte at når man deltar i FS hopping så skal man ligge på magen, under hele fritt fallet. Så dette med å havne på hodet i separasjonene skjønte jeg ikke helt, det virket ikke særlig FS, eller? En tålmodig, men flirfull, instruktør forklarte meg at mine antakelser var riktige: FS-ere skal ikke stå på hodet. Så da var det bare å lære seg FS-marsj for gamasje-uniform; ikke gi full gass med beina sånn helt med en gang. Ikke lenge etter lo Ditta så hun holdt på å tisse på seg. Hun hadde nettopp kikket på videoen hvor jeg gikk i ball i forbindelse med en av mine lagkamerater inntok en noe aggressiv stigestilling rett under meg. Like godt lo hun da hun noe senere registrerte at jeg gikk i sitt for å komme ned til laget mitt, som for anledningen, uten forvarsel, midt i hoppet, hadde bestemt seg for å falle fra meg... Jeg skjønte smått om senn at ikke alt var like overførbart fra freefly til FS.

Skydive DeLand opererte en Skyvan, to Twin Ottere og en PAC mens vi var der. Skyvanen var for det meste reservert den norske delegasjonen, og faktisk gikk den nesten hele perioden – litt rusk gjorde at den ble stående på bakken de to siste dagene. Men, den stall-et ikke ut en eneste gang! Men den lekket en god del fuel innvendig, noe som forøvrig forsøkt fikset ved å stappe noen filler inn langs kanten i taket over rampa. Skyvanen er jeg forøvrig hellig overbevist om at er et resultat av et skikkelig teit veddemål: "Jeg skal vedde en tusing på at jeg kan få campingvogna di til å fly". PAC-en er jeg kjempeglad for at jeg slapp å hoppe fra, for den

er jo livsfarlig. Det forsto jeg av det jeg hørte erfarne forståsegpåere diskutere; på grunn av plassering av vinge og hale i kombinasjon med drop speed-en var det veldig stor sannsynlighet for å "merge" (eller kollidere) med både vingen og tale'n i exiten. Siden feltet hadde investert

i et helt flunkende nytt et og folk frivillig hoppet fra det lurte jeg et øyeblikk på om jeg skulle dele min nyervervede kunnskap med staben, men det bedre tok meg – det var jo stort sett bare utlendinger og freeflyere som hoppet fra det allikevel. Og freeflyere tar som kjent aldri sats i exiten...

Tross i denne noe fjåsete ideen om morgenritualer – før freefly Basicen hadde lagt seg – spredde det seg ganske raskt en god boogiestemning blant både

deltakere, videomenn og etter hvert også instruktører. Og selv disse ellers så systematiske og blodseriøse FS-hopperne viste stor hoppglede! Opplegget var så bra at Team Basic Boogie måtte innrømme at det er den beste boogien vi noen sinne har deltatt på! Allikevel, det smerter litt å måtte innrømme at FS-hopping faktisk kan være ganske kult. Men FS-hopping kan være så kult det bare vil, for det vil aldri veie opp for det minst coole med hele FS greia; den teite uniformen. Den sitter alt for tight, er klam, upraktisk å bevege seg i og har ikke utenpå-lommer – og nei, det hjelper ikke å ta på lue og hettegenser! Og så er det dette med gamasjene som må av og på i tide og utide. Nei, den er rett og slett ikke spesielt boogie. Hadde man enda sett cool ut i den...

Siste hoppdag – dagen for avslutningsfesten – Det ble en maratondag uten sidestykke, med seks mislykkede forsøk på storformasjoner.

(Kanskje like greit da bortimot tretti kasser med øl trolig hadde drept oss alle – i alle tilfeller ført oss opp i samme divisjon som freefly Basic-en...). Undertegnede selv sov under briefing da det visstnok ettertrykkelig skulle blitt informert om at det aller, aller siste man ønsket under en storformasjon var å gå lav. Man går bare ikke lav! Det er det siste stedet man ønsker å befinne seg! Det var det siste stedet jeg husker at jeg var...).

De helt store skandalene uteble, tror jeg. Til det var opplegget litt for stramt og folk litt for slitne (kanskje like greit). Avslutningsfesten kom sent i gang og folk var slitne. Men det ble grillet, drukket og løyet en hel masse. Så bar det til stamstedet (faktisk det eneste stedet) Blue Martini. Her gikk det rolig for seg, helt til et Arcteryx medlem bestemte seg for å kjøle ned en lokal berte ved å helle et glass isbiter i buksa hennes med typen og kompisene til stede. Men den historien regner jeg med Arcteryx selv beskriver.

En ting skal være sikkert og visst: Om du skulle være i tvil om landslagssatsing har noe som helst for seg, om dine lisenspenger burde gå til slik satsing, og om det på noen som helst måte kommer fallskjerm-Norge til gode? Sett av neste års påskeferie til deltakelse på FS-Basic. Jeg er imponert, veldig imponert!

Arcteryx har snakket om å kombinere Basic og Advanced til neste år. Da har jeg et forslag. Utvid med en tredje gruppe: Basic Boogie gruppen. De som legger seg litt senere, står opp litt senere og kommer på feltet litt senere. De som ikke tror på dette med jogging og stretching til sinna musikk. De som tror på lun stemning...

FAST DELIVERY TIMES!

Para Gear

Serving The World For Over 46 Years!

SUMMER IS HERE - TIME FOR NEW GEAR!
CALL 1-800-323-0437

WWW.PARAGEAR.COM

SECURE ONLINE ORDERING

NEW ITEMS!

PARA-GEAR carries all major brands of skydiving equipment and rigging materials.

Headgear

PARA-GEAR has a wide selection of other accessories for headgear too! Visit us online at [PARAGEAR.COM](http://www.PARAGEAR.COM)

Gift Certificates Available for All Occasions!

Instruments

LOW PRICE!

Camera Goods

PARA-GEAR has TONS more camera accessories in stock!

NEW TEES & APPAREL

SUMMER GEAR UP!

Para Gear has 1000's of Canopies, Containers, Jumpsuits, Accessories, Books, and much, much MORE!

Accessories & More

Tons of new designs available for men & women. See them all at www.ParaGear.com

GREAT NEW ITEMS @ PARA GEAR!
 See these and all the new apparel from Jumper, Go Wear, and More!

Videos, DVDs & Books

More videos, VHS, and DVDs ONLINE at www.ParaGear.com

Goggles & Sunglasses

STYLISH on the GROUND or in the AIR!

Serving The World For Over 46 Years!

PHONE: 847-679-5905
 FAX: 847-679-8644

SECURE ONLINE ORDERING
WWW.PARAGEAR.COM

Para Gear

All Major Credit Cards Accepted. Check out our print catalog or order items online! All prices listed are subject to change and do not include shipping or custom options.
 3839 West Oakton Street - Skokie, Illinois 60076 USA

EQUIPMENT COMPANY

Mega Basics

VI HADDE 22 PÅMELDTE ALLEREDE I STARTEN AV DESEMBER. VI TRODDE DET VAR DET VI VILLE FÅ AV PÅMELDTE. MEN NEI DA – EN GJENG PÅ 37 STK ANKOM DELAND FOR Å DELTA PÅ MEGA BASICS '06 – DEN STØRSTE NOEN SINNE.

OLE PETTER HJELLE, ARCTERYX **TEKST**
TROND BOLSTAD **BAKKEFOTO**
LARS ERIK SIVERTSEN **LUFTFOTO**

Vi på Arcteryx hadde stått på med forberedelser i flere måneder. Og vi gledet oss som unger til gjengen skulle ankomme. Basicen er en av vinterens store høydepunkter for oss. Med instruktører og videomenn var vi 64 stykker som alle skulle ha flybillett, overnatting, leiebil, skyss til og fra flyplass etc, etc. Logistikken var den største utfordringen. Noen skulle komme før, dra senere, ha egen bil, ville gjerne bo sammen med den og den hopperen osv. Til tross for nitidig planlegging slår panikkfølelsen til like før alle kommer: "Har vi husket på alt? Har alle overnatting og bil, har alle husket sertifikater, hjelmer, hoppdresser, utstyr i orden? Iiiikkssss, panikk, panikk, panikk. Noen av instruktørene og videofolkene kom noen dager i forkant, og sakte men sikkert ble DeLand invadert av hopp-ivrige nordmenn, samt ett par-tre svensker og dansker.

Allerede før vi fikk starte hoppingen måtte vi trå til med quick-fix løsninger. Dittos måtte stoppe flere ganger på veien når de svenske deltakerene/instruktører/videomenn ble hentet....omgangssyke og oppkast. Ring, ring hjem til Arcteryx

Plaza – Øyvind fikser en bil og sender Mikjel til Sanford for å plukke opp en av instruktørene som kom med forsinket fly fra Island. Alt for å få syke svensker i seng ASAP. Dagen etter løp Mikjel som gal på flyplassen og letet etter noen deltagere som landet litt før den store gruppen. Mye frem og tilbake og ringing til norske og belgiske mobilnummer før vi endelig får kontakt med Ingvald og Thomas, som kom før de andre. Øyving og Ole møter "bermen" med reiseleder Knut Magne "Kazakhstan" Ekerhovd i spissen. Etter alt å dømme hadde han gjort en glimrende

jobb med å løse deltakerene trygt fra Oslo via Island til Orlando. Etter å ha hentet leiebiler kjørte vi i en lang, norsk kolonne til DeLand. Gjengen ble fordelt på de seks husene vi hadde leid og alle, inkludert Arcteryx, krabbet trøtte til sengs. Nå var det bare hoppingen som gjensto.

Første dagen ble det omvisning på feltet og generell briefing. Etter en massiv presentasjonsrunde og diverse breifing om feltet og sikkerhet, var det bare å komme seg i lufta og hoppe! Yes, vi var i gang med Mega Basicen!

Vi startet alltid med litt oppvarming på morran. Det er ikke alle som er så gira og begeistret for en løpetur, styrkeøvelser og stretching, men oppmøtet her var overraskende bra. Selv ihuga boogiehoppere ble observert med joggesko og treningstøy grytidlig om morgenen.

8:00 – take off. Alle grupper var briefet og klare og så var det bare å dundre løs på hoppingen. Vi hoppet til sunset, satt "noen" kasser, drakk litt øl, hadde en felles avslutning og dro hjem. Det vil si, deltagerne dro hjem. Vi andre hadde video-/instruktørmøte i ca 40 min. Så dro videomenn og instruktører hjem. Og da var det bare Arcteryx igjen. Nytt møte og planlegging for neste dag før vi, som seige vaffer, dro hjemover. Deretter var det bare å fikse manifestlisten før neste dag, og så dusje og spise, og da var klokka midnatt. Mindre enn seks timer senere var det på tide å stå opp, og sette kursen mot hoppfeltet igjen.

Til tross for omfattende forberedelser, var det ikke-som planlagt-strålende sol og blå himmel hver dag. Vi hadde noen dager hvor det blåste kumlukk, og dager hvor himmelen var full av mørke skyer. Men vi hadde også noen dager hvor værgudene samarbeidet og vi var strålende fornøyd. Været er noe man ikke får gjort noe med, men det er fantastisk hvor irritert man kan bli over skyer og vind!

Basicen i år var lagt opp litt annerledes enn tidligere år. Vi bestemte oss for å lage et opplegg som var skreddersydd til hver gruppe. Selv om vi hadde et generelt opplegg med hopp med tanke på progresjon, følte vi at det var viktig å alltid ha noe nytt og utfordrende til hver enkelt gruppe/individ og ikke bare la alle følge samme opplegget. Vi ga instruktører "kunstnerisk frihet" og prøvde å designe morsomme og utfordrende hopp for at

deltakerene fikk noe nytt og spennende å jobbe med hver dag.

De fleste gruppene gjorde fire til seks hopp om dagen. Vindtunnelen i Orlando ble også flittig brukt. Progresjonskurvene var bratte og det var stort sett bare glade ansikter å se blant hele gjengen. Som seg hør og bør ble Basicen avsluttet med en skikkelig fest. Tidligere år har vi stort sett havnet i trøbbel med eieren av huset hvor de fleste deltakerene bor; Solly Williams. Støynivået

har nok til tider vært høyt og han har hvert år gruet seg til avslutningsfesten. I år tok han helomvendig og under mottoet "if you can't beat the enemy, join them" invitert han hele gjengen på nærmere 70 stykker hjem til seg. Særdeles sporty gjort! Bortsett fra en noe beruset trønder, med tidligere verv høyt oppe i NAK, som påstå hardnakket at han var fra Kazakhstan, og i tillegg prøvde å stjele Sollys blodtrimma gressklipper, oppførte alle seg tilnærmet eksemplarisk. Festens gladeste

gutt var nok Roy Erik Ankjell, som dro hjem som vinner av en splitter ny Aerodyne skjerm.

Vi på Arcteryx er kjempefornøyd med gjennomføringen av årets Basic. Vi hadde to hovedmål før Basicen begynte, nemlig at alle skulle komme uskadet hjem og i tillegg ha lært masse. Begge målene ble innfridd. Bortsett fra

ett par-tre stykker som bestemte seg for å lande medvinds mens det var kuling i kastene, og dro på seg ett overtråkk eller to, unngikk vi alvorlige hendelser. Takk til alle for at dere tok sikkerheten på alvor.

En stor takk til alle deltakere, videomenn og instruktører som bidro til å gjøre Mega Basicen til en minnerik opplevelse. En spesiell takk til videomenn og instruktører som jobbet beinhardt dag etter dag. Knallbra samarbeid av alle parter gjorde at Basicen forløp så og si uten "glitcher".

Datoen for neste års Basic er allerede satt; 28. mars-14. april.

Flere av deltakerene fra årets Basic har allerede meldt seg på neste års leir!

Neste års Advanced Basic kommer til å bli arrangert samtidig som Basicen; dvs at vi skreddersyr et opplegg til dere uansett om dere er helt ferske hoppere eller himmelguder med over tusen hopp. Er dere et firerlag som trener til NM eller Norgescup? Ta med hele laget over og vær klar til sesongen begynner i Norge. Lyst på mer info, evt sikre deg en plass på neste års happening? Send en mail til info@arcteryx.no eller sjekk www.arcteryx.no/basic.

Advanced Basic 2006 var fabelaktig!

15 dager strålende sol, nær 70 hopp,

ANDREAS KNUDSEN,
ARNE FOLKESTAD,
MORTEN W. NIELSEN **TEKST**
ANDRÉ MELAN **FOTO**

Det er den første dagen i mars. I 13.500
fots høyde over DeLand stabler vi ut i døra
på Twin Otteren. Andreas er point, Morten

inside center, Carl-Erik outside center, og
Arne tail. Videomann André er allerede ute
på trinnet sitt. Været er strålende, og første
hopp på Advanced Basic er få sekunder
unna. Vi skal dra ut en sidebody, og gleder
oss over å være i gang. Advanced-leiren
har vi sett fram til i flere måneder. I alle
fall Andreas, Arne og Morten. Carl-Erik

også, selv om han har vært på Advanced
mange ganger før. Men så er han en ringrev
i gamet, medlem på vårt tidligere landslag
Norgies som han er.

Exit-counten går, og vi er i lufta.
Utspranget blir ganske bra. Videre gang
i hoppet er open accordian, stjerne, 360,
stjerne. Vi har gått og krøpet hoppet mange

ganger på bakken, og selvsagt repetert
sekvensen inni oss på flyturen oppover.
Det er mange måneder siden vi hoppet
sist, så noe rustbanking blir det i starten.
Første hopp er vi likevel godt fornøyd
med etter å ha landet på gresset i varm, fin
landingsvind. Etter videobrief forbereder
vi oss på å repetere hoppet. Mønsteret er

hyggelige folk

kjent fra tidligere leire. De fleste hopp gjøres to ganger.

Randomer og blokker har alle tre drevet en del med før, både på Basic-leir, Norges Cup, NM, og morohopping. Men skikkelig oversikt over de ulike formasjonene har vi ikke tilegnet oss. Ikke før nå. Det tar ikke lang tid før vi tar i bruk bokstaver og tall. Allerede på tredje hopp

omtaler vi det som O-B-J-E, dvs. satellitt – stairstep diamond – donut – meeker. Advanced Basic er ikke bare en leir for å forbedre fysiske ferdigheter og samhandling i lufta, det er også viktig målsetting å utvide den mentale forståelsen for hopping og formasjoner.

Fire hopp er nok første dag. Vi kjenner reisen og litt døgnvillhet i kroppen. Dagene etter

gjør vi 6-7 hopp om dagen, og slutter i 16-tida. Det er en fin rytme. Været er praktfullt hele perioden, så vi kan legge inn tre planlagte fridager. Den første fridagen bestemmer vi oss for å ta utsjekk på wingsuit, og prøve det et par hopp. De andre fridagene er vi borte fra hoppfeltet. Tur til Biker Week i Daytona; motorbrøl, lær, tatoo - SuperHARRY Rock and

Roll. Blue Springs nær DeLand er en mye mer harmonisk opplevelse. Motstrøms svømmetur opp creeken til kilden som spyr ut 72 grader F i stoore mengder, som de enorme manatene trives i på vinteren. Og 10-12 fots alligatorer som soler seg i leira langs vannveiene. Litt av et syn! På kveldene var det grilling hos Solly, hyggelig middag hos Arcteryx, og som alltid

restaurantbesøk av ulike nasjonaliteter. Og selvsagt ble det mange Top China take aways.

Gjennom leiren merker vi stor framgang. Hoppene blir roligere og bedre - fly, stopp, ta grep. Blokker synkroniseres, vertikaler holdes tett, og brainlockene blir færre. Carl-Eriks mantra om å fokusere på å

forbedre to ting i neste hopp er vi fortrolige med. Selvsagt forekommer mindre gode, og sågar direkte elendige hopp. De glemmer vi fort, og ser videre til neste hopp. To runder på én time i vindtunellen i Orlando er også veldig artig og nyttig. Mye vind ute den første gangen var en utfordring i tunellen! Gang nummer to var en sen kveldsøkt,

hvor lufta utenfor var rolig og avkjølt. Inni tunellen fikk vi god og stabil vind å fly på. Vi følte vi fløy nesten som guder. I alle fall når vi sammenlignet med den første gangen.

Midt i leiren og helt til slutt hadde vi to återhopp med landslaget, Arcteryx. Begge hoppene var fine, men sistehoppet satte virkelig et verdig punktum for Advanced'en.

13 poeng i FS8 må man vel kunne si seg godt fornøyd med!

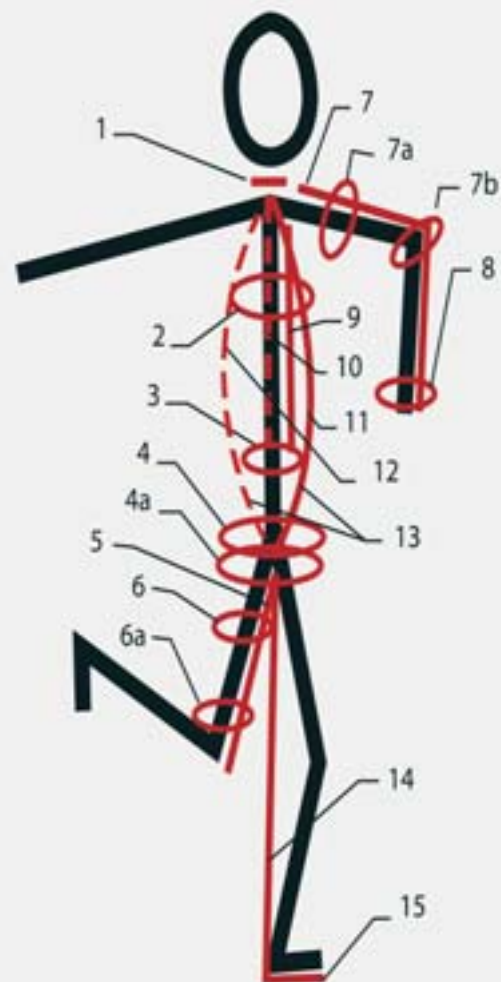
Vi takker alle som bidro til denne flotte Advanced Basic-leiren. Topp kvalitet i alle ledd.

Til alle dere som har fått med dere litt basic-trening; Stå på og hopp dere klare til Advanced – Dette er virkelig verd hver krone!

SD COLLECTION

MÅLESKJEMA HOPPDRESS

1	skulder ↔ skulder	cm
2	rundt bryst	cm
3	rundt midje	cm
4	rundt hofte	cm
4a	rundt hofte (jente)	cm
5	skritt ↔ midt på kne	cm
6	rundt tykkåret	cm
6a	rett over kne	cm
7	skulder ↔ håndledd	cm
7a	biceps	cm
7b	albue	cm
8	håndledd	cm
9	armhule ↔ midje	cm
10	nakke ↔ midje	cm
11	skritt ↔ hals	cm
12	skritt ↔ nakke	cm
13	hals ↔ skritt ↔ nakke	cm
14	skritt ↔ gulv	cm
15	skotupp ↔ hæl	cm
16	høyde	cm
17	vekt	kg
18	gutt/jente	
19	bestillingsdato	

farger mylonstoff: hvit, lys grå, gul, orange, rød, blåturkis, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongebå, marine, svart.

farger bomull: hvit, gul, grønturkis, rød, magenta (sterk rosa), burgunder, lys lilla, lys kongebå, marine, svart

farger spandex: hvit, lys grå, mørk grå, gul, sennep, rød, burgunder, grønturkis, rød-lilla, blå-lilla, kongebå, marine, svart

Når du tar målene bør du ha på deg det du vanligvis har under hoppdressen på sommeren. Husk at dressen blir lik de målene du oppgir - ferdig sydd.

SKYDESIGN COLLECTION • LUNDEVEIEN 20 • 2435 BRASKEREIDFOSS
 MOB: 90 78 73 70 • TLF/FAX: 62 42 33 10
 URL: WWW.SDCOLLECTION.NO • E-POST: BESTILL@SDCOLLECTION.NO

JEG BESTILLER HERVED:

HOPPDRESS	PRIS		PRIS
☐ slick suit		☐ pynte- og forsterkningsbånd	135,-
☐ nylonfront	2.050,-	☐ slider holder	60,-
☐ bomullsfront	2.050,-	☐ dobbel nylonfront (lyse farger)	280,-
☐ bomulldress	2.170,-	☐ løs varmhals "smekke"	265,-
☐ lett type boogieutgave	2.170,-		
☐ kameradress			
☐ big wing	2.150,-	FARGER	
☐ small wing	2.030,-	front: _____	
☐ freestyle dress	2.210,-	ben: _____	
☐ blyvest (3 kg. m/ekstra lommer)	720,-	rumpe: _____	
☐ varmetight (polartech powerstretch)	720,-	spandex sider: _____	
		spandex rygg: _____	
		spandex skritt: _____	
		arm ytters: _____ ☐ bomull ☐ spandex	
		forsterkningsbånd: _____	
		grep/vinge: _____	
		Prisene er inklusive moms.	

EKSTRAUTSTYR

☐ forsterket kne	95,-
☐ polstret kne (med varmestoff)	160,-
☐ lag grep (ben grep)	205,-
☐ dobbel armgrep	110,-
☐ booties (standard)	440,-
☐ stringbooties (standard)	560,-
☐ stringbooties (med regulering)	670,-

☐ Jeg ønsker å betale i oppkrav (+ porto) ☐ Jeg ønsker å betale med kredittkort (+ porto)

☐ VISA kortnummer: _____ Utlepsdato: _____
☐ Euro/Mastercard kortnummer: _____ Utlepsdato: _____

Navn: _____

Adresse: _____

Postnummer: _____ Poststedsted: _____

Telefon: _____ Mobil: _____

MAIL BESTILLING TIL:

bestill@sdcollection.no

Free

FOR FØRSTE GANG SKULLE LANDSLAGETS FREEFLYBASIC INNTA FS-BASTIONEN DELAND I FLORIDA. DELAND KJENT FOR SINE MANGE FREMADSTORMENDE OG SUKSESSFULLE FS-4 LAG HAR VÆRT ET YNDET STED FOR NORDMENN LENGE.

eflybasicen '06

MATHIAS HOLTZ **TEKST OG FOTO**

Freeflybasicen skulle sørge for et fargerikt og sprekt innslag av talentfulle norske freeflyere. For det var basicen virkelig, deltakerne på basicen lærte fort og var veldig lærevillige!

Øivind Krageboen sugde til seg informasjon fra andres debriefer og Hans Kristian Aabel var alltid gira på ett hopp til. Jim Strand var basicens head-up konge og Stig Berge imponerte alle i vindtunnelen. Kristian Kristiansen smilte alltid fra øre til øre og spesielt da head-up'en satt, bokstavelig talt. Gisle hadde et alltid smittende

engasjement for sosiale aktiviteter med gruppa, ble side-slip kongen og head-up Master. Nesten som forventet imponerte også siste deltaker Martin Fjelstad, headdown lærte Martin lett som en lek.

Til sammen gjorde freeflybasicen omtrent 600 hopp og nesten ti timer vindtunnel. Kjempebra! Vi hadde ingen reserve trekk eller skader. Generelt viste deltakerne gode holdninger og kunnskaper om skjermkjøring. Flere deltakere ble også betydelig flinkere skjerpiloter i løpet av basicen og var flinke

You - you can have everything!

EN HISTORIE OM BORTKOMMNE LEIEBILER, FREKKE FLYVERTINNER, RÆVDØL, SILIKONPUPPER, HODESKADER, ALLIGATORJAKT, REDNECKS OG FREEFLYING.
STIG BERGE **TEKST**
MATHIAS HOLTZ **FOTO**

-"YOU..!!" sa hun megetsigende og så meg rett i øynene. - "You Can Have Everything. Don't be shy...", - "Eh..everything" stotret jeg, - "Everything", repliserte hun selvsikkert og holdt blikket fast med ett frekt lite smil om munnen. Hans Kristian våknet opp i Business Class-setet ved siden av meg og så storøyd på den blonde flyvertinnen og deretter på meg mens hun bød på dessert av assortert utvalg. Hun var riktignok ikke helt i sin ungdoms vår, men hva betyr vel alder når man blir tilbydt -ALT... - Alt av dessert da riktig nok.

Hvem har vel ikke lyst til å ha det gøy i luften, og å bli bedre til å fly? Har vi ikke alle ett ønske å lande med et stort smil etter et frittfall? Lyst til å lære head-up og headdown, tracke raskere, bedre og mer presist?

Mathias Holtz, Kristian Moxnes og Erling Strømmen utgjør landslaget i freeflying og sto som arrangører av FF-basicen. De skulle øse av kunnskapens beger til oss litt mindre erfarne. Dessuten lovte de at de ville avsløre alle "hemmelighetene" de bruker i konkurranser og lære bort masse nye teknikker og overganger. Supert tenkte jeg og bestemte meg raskt for at dette ville jeg være med på. Dette var jo rett og slett "everything" for en aspirerende freeflyer. Nå satt vi endelig på flyet over "dammen" og mesket oss med

dessert, og gledet oss til å se tykke rare amerikanere, palmer, "drive-through", alligatorer, "yes mam" og "sir" og to deilige uker i Florida.

Skydive Deland er jo ett meget veldrevet og stort hoppfelt. Jeg hadde jo hørt om det. Deland skulle vise seg å være utmerket for formålet ff-basic også det, veldrevet som det er. Skywalkers hadde ordnet med egen hangarplass til oss, med fasiliteter som tre tv'er, en nedslitt sofa og ett kjøleskap som ikke virket. Til gjengjeld har de restauranten The Perfect Spot, hvor servertrisen har velproporsjonerte silikonpupper og tinitus. Noe som medførte at man ikke alltid fikk det man hadde bestilt.

Deland har nok flykapasitet, med to Twin Ottare, en Skyvan og nyanskaffelsen en PAC. De første dagene hadde vi gode dager og nok av plass i flyet. Det eneste vi klarte å irritere oss over var ett

til å ta imot tilbakemeldinger. Freefly basicen holdt et tydelig fokus på skjermkjøring og bevisstgjøring av innflyvningsmønster, bruk av frontriser og flare. Her var vi stolte over deltakerne som viste seg som flinke piloter med stor evne til å ta til seg nyttig lærdom. Vi kan ikke rose dere nok!

Seminalet om utstyr, sikkerhet og skjermkjøring som ble lagt til en dag med vindholding fungerte veldig bra. Erling Sagen fra SkyDesign delte sin verdifulle kunnskap om rigger og skjermer med deltakerne, alle deltakerne hadde med utstyret sitt og i fellesskap gikk vi over viktige punkter ved utstyret vårt. Både deltagerne og instruktører fikk stilt nyttige spørsmål og seminaret fungerte mer som en dialog enn et foredrag. Meget nyttig for både instruktørene og deltakerne.

Etter seminaret fikk deltagerne en omvisning på fabrikken til Relative Workshop og Performance Designs. Var nok mange som syntes det var spennende å komme til

produsentene og se hvordan utstyret sitt blir produsert og utviklet.

Som verdens første kommersielle vindtunnel har SkyVenture i Orlando lang erfaring og masse kunnskap som kommer oss fallskjermhoppere til gode. Tunnelen ligger en time med bil unna hoppfeltet og motorene freser rundt nesten hele tiden...

Alle deltagerne fikk godt med tid i vindtunnelen. SkyVenture ble besøkt nesten daglig den første uken av basicdeltagere, enkelte lærte seg også "the hard way" å unnlate å legge en intensiv styrke økt av overkropp og armer på YMCA rett før man skal fly 15 minutter i vindtunnel. Eller hva Martin? Å lære seg å fly head-up i tunnelen med slitne armer er IKKE lett.

Beskjeden fra instruktør om å få armene ned på skulderhøyde ble besvart med noe som helt tydelig så ut som et grimase og et Neeeeeeeii!.

He, he. Vindtunnel er god trening, på alle måter.

Rusty vår lokale alligator ekspert/helt

inviterte oss til hans "redneck Riveria" nede ved sumpen. Her ble det grilling, båtturer nedover elven og jammen fikk vi ikke fanget en alligator også. Til stor begeistring fra Rusty og andre medsammenvarne ble undertegnede lurt til å hente en øl fra kjøln på båten. Der ventet en litt forfjamset alligator, som etter en kort tenkepause benyttet sjansen til å sprette ut av kjøln og over bord.

En kan vell si at freeflybasicen

sørget for mange overraskelser både for instruktører og deltagere. Stig og Hans startet basicen med en fin liten overraskelse og avsluttet også turen kanskje ikke så overraskende på sedvanlig vis i felleskap med undertegnede og Kristian. Som den vise mann Stig Berge rolig opplyste sine instruktører på et hotellrom en tidlig morgen siste dag i DeLand: "I løpet av mine 36 leveår har jeg i alle fall fått med meg en ting: alt ordner

seg til slutt, gjør det ikke det så er alt uansett glemt om hundre år."

Alt ordna seg til slutt Stig! Alle deltagerne skal ha masse ros for et utrolig smittende godt humør og en stor iver etter å lære så mye freeflyng som mulig. Kristian Kristiansen, Øvind Krageboen, Martin Fjelstad, Jim Strand, Stig Berge, Gisle Uthaug og Hans Kristian Abell takk for en minnerik påske og fortsett å gi gass!

tysk FS-lag som aldri kom seg ut døren, noe som medførte mange laaange spot'er. Dessuten prumpet, den ikke så sjarmerende damen med de firkantede brillene Mathias midt i ansiktet rett før exit.

Det ble tett oppfølging med bare syv elever på basicen, og hoppingen var meget bra. Jeg er overbevist om at samtlige deltakere hadde meget stort læringsutbytte, og at vi alle forbedret hoppingen og prestasjonene med mange hakk. Erling, Kristian og Mathias viser en særdeles stor idretts glede og engasjement i hoppingen og i sin instruksjon. De er pedagogisk flinke og la opp instruksjonen individuelt og med en fornuftig progresjon for den enkelte og ikke minst med stor innlevelse. I tillegg arrangerte Skywalkers instruksjon i vindtunnelen til Skyventure Orlando. Vindtunnel er utrolig moro og dessuten veldig lærerrikt. Med skywalkers som meget ivrige, og ambisiøse instruktører var dette en opplevelse. Alle deltakerene kjøpte ekstra tid i tunnelen.

Vi ble en meget sammensveiset gjeng, og det preget det sosiale i sterk grad. Det ble noen sjebnesvangre turer "Down-town DeLand". Første kvelden vi var ute fikk Gisle det for seg at det var en kjempeidé å løfte ekspeditøren på Walgreens. Han truet både med skytevåpen, nasjonalgarde og politi. Jeg tror at på til han nevnte at faren hans var mye større enn faren til Gisle. Senere samme kveld skulle første av en rekke hodeskader forekomme. Martin og Hans Kristian overfalt undertegnede, som jo selvfølgelig hadde gått til sengs. Det hele endte med at Martin havnet i nattbordet, hvorpå han besvimte ett øyeblikk. Han våknet opp noen sekunder senere, påført ett aldri så lite kutt i hodet.

Kvelden etter begynte med at det ble stilt en del kasser øl utenfor hangaren. Resultatet var at undertegnede våknet i en blodpøl på hotellgulvet, med ett svært kutt i hodet. Jeg har ingen minner om hva som kan ha skjedd og det har ingen av de andre heller...Det var heller ingen som ante hvor to av de tre bilene vi hadde leid hadde tatt veien. Noen mente det fortsatt befant seg inne i DeLand sentrum. En av dem ble funnet på totimers parkering to dager senere. Den siste stod på hoppfeltet, men ingen visste noe om hvor nøklene var. Ole Petter som er lege lurte nok på hva vi drev med når andre mann på to dager dukket opp til konsultasjon med ett stort kutt i hodet. Med bare to biler, ble vi nødt til å improvisere en smule. Løsningen ble å legge folk i bagasjerommet på bilen når vi trengte det. Den tredje hodeskaden kom til å bli påført en uheldig Hans Kristian, som fikk bagasjelokket smelt i hodet og fikk en kledelig blå Donaldkul midt i pannen.

Kunne Skywalkers tilby "Everything"? Joda, det kunne de. Vi som deltok hadde en knall tur, hvor det sosiale stod sterkt og hvor vi lærte det som var forventet og mer til. Jeg vil takke Erling, Kristian og Mathias for en meget lærerik påske i Florida. De har når sant skal sies, litt å ta tak i på det administrative, men idretts glede og engasjement dekker opp for noen få glipper på det organisatoriske.

Det eneste jeg savnet er en ting jeg leste i utlysningen til Skywalker: "Vi starter hver dag med litt lett oppvarming og uttøying for de som ønsker, så gjør vi en 6-7 hopp". Vi gjorde riktignok 6 – 7 hopp pr dag.

En liten tur med GFSK

FØLJETONGEN "EN LITEN TUR MED MONICA" FORTSETTER, DENNE GANGEN MED GRENLAND FSK TIL EMPURIABRAVA OG PÅSKEBOOGIEN.

MONICA RØSLER **TEKST**
TOMMY DROMNES **FOTO**

Klubbens HI hadde cashet ut 20.000 og leid et skikkelig luksushus med stor hage, ballkonger og eget oppvarmet basseng. Selvfølgelig måtte vi være med på denne turen. Det lå i kortene at dette ville bli en knakende morsom tur, hoppmessig og ikke minst sosialt. Og i ettertid ser jeg at jeg fikk så rett.

Vi var så mange som 16 hoppere fra GFSK, en bunke med unger og noen få ikke-hoppende partnere. Så Grenland var godt representert på påskeboogien og vi ble da lagt merke til – eller som danske Nils Predstrup kommenterte med dansk aksent "det er VELDIG mange nordmenn her".

De fleste som har hoppet i noen år har nok vært på Empuria, så at feltet er Europas største og ligger ca to timer fra

Barcelona trenger jeg vel ikke å repetere.

Men å repetere at de har to Portere, en Twin Otter og en King

Air er vel greit.

Jeg ble utrolig overrasket over Empuria faktisk. Positivt overrasket, OK – noen pølsetyskere var det der, men likevel, et flott sted for de som vil kombinere både hopping og ferie med resten av familien. Og det å henge i skjerm over Empuria var bare nydelig. En fornøyelse å henge der oppe å kunne se den flotte utsikten ut mot havet, opp mot fjellene og se ned på byen med alle de kanalene som går vannrett og loddrett mellom gatene.

Ja et av de beste minnene mine fra denne turen var et sunset load: et raskt King air opp til 13.000 fot, hopper ut med noen man setter pris på og har det gøy i lufta og så kunne fly skjermen mens man ser sola går ned....Wow, så heldig jeg er.

GFSKs mest omtalte hopp på denne boogien må være søte Carine på 12 år (datteren til HI Erik Johnsen) som skulle få tatt sitt aller første fallskjermhopp som tandepassasjer. Hun ventet tålmodig på rette dag og alt ordner seg jo for snille jenter, så dagen kom og hun fikk hoppet. Men Carine: du skylder ei kasse øl om seks år!

Men hva er det med værforholdene på Empuria Brava? Vinden skifter jaggu meg fortere enn menn skifter skjermstørrelse! Apropos skjermstørrelse, vi er sannsynligvis i det eneste miljøet hvor gutta kniver om å ha minst mulig utstyr. Jo det var vinden vi snakket om ja.

Den var svært variabel og endret seg mange ganger iløpet av en dag. Vi kunne starte i knallforhold men på vei opp til neste hopp så kunne vinden skifte radikalt og det ble satt 400-hopp grense. Irriterende for en stakkars fersking som ikke har 400 hopp. Men som en Stavangerhopper kommenterte: "detta e jo bærre ein bris i norske forhold". Jeg tror at vi i Norge mest sannsynligvis hadde sendt ut elever i de vindforholdene som var der til tider, men det er bra at de holder sikkerheten oppe ved å regulere hoppgrensene. Det er jo tross alt mange fly i lufta og ikke akkurat lett å henge langt ute der heller, dårlig med alternative landingsplasser. Jeg fikk selv oppleve at

vinden snudde
plutselig i 300 fot. Ikke kult
at skjermen kollapser i den
høyden.

Når værforholdene ikke tillot
oss å hoppe lenger så startet vi på
den sosiale biten. Eller det var vel

strengt tatt ikke alltid værforholdene som
gjorde at vi pakket ned utstyret innimellom
og spratt ølkorkene. Siden jeg kom inn i
klubben har jeg bare trivdes bedre og bedre.
Mine "gamle" venner ser meg sjeldnere og
sjeldnere, mens Shell-dama i Hvitvingfoss
ser meg oftere og oftere (det er naturlig
stoppested til og fra Oslo-Skien, sjø).

Miljøet i GFSK er veldig godt, vi hygger
oss både i lufta og på bakken. Stor
aldersspredning og mange ulike typer gjør
det bare enda mer gøy. Man stiller opp for
hverandre, for eksempel så var Thomas Solli
barnevakt for alle barna, syv i tallet, slik
at de andre foreldrene fikk hoppet. Neste
dag var det noen andre som tok på seg
ansvaret. Man hjelper hverandre og man blir
inkludert. Inkludert var det nok mange av
oss som gjerne skulle vært foruten dagen
derpå, etter litt vel mye morro. Når man er
så mange på tur så er det alltid noen som er
på topp og som drar resten med seg i sikker
retning mot avgrunnen. Men Herdis og
Øyvind: jeg skjønner fremdeles ikke hvordan
man kan bli kastet ut av et horehus. Dere vet

Bree i Frustrerte Furuer? Herdis er Bree!
Alltid elegant og stilsikker selv når man blir
kastet ut fra et horehus. Tror jeg trenger
noen tips av deg Herdis. Det var ikke
like elegant og hoppe fra balkongen
i 2.etg og ned i et tre i god jackass
stil!

Etter morsomme kvelder
på byen så sa det seg selv
at vi startet med å spise
frokost i hagen og sløve
ved bassengkanten. Heidi
drømmer sikkert enda om Lars

lille vannstunt mot henne mens hun lå der
å brunet sin smekre kropp. Jeg tror egentlig
ikke det var det å få en tiltersbøtte med
vann over seg som var ille, men det faktum
at kameramenn aldri går av jobb. Ser du en
kameramann begynne å røre på seg, da bør
du være obs, watch out!

Jo etter litt frokost og avslapning foran
bassenget, så kom vi sånn utpå formiddagen
tuslende den ene GFSKørn etter den andre
til hoppfeltet. Det var fire hoppere fra
Stavanger der og de bare rista på hodet over
vår avslappede stil: "dokker e ein gjeng med
fun-jumpera, ja" og ja det er vi. Noen ganger
kan vi også hoppe 10 hopp om dagen men
stort sett så har vi det rett og slett bare gøy.
Så får vi ta en oppsummering på vår siste
dag hvor mange hopp det egentlig ble. Og er
det ikke noe slikt som at det ikke er kvantitet
som teller men kvalitet?

Husker du da du var liten og det var en
sånn liten butikk fylt med godteri? All mulig
slags godteri du bare kunne drømme om, du
trodde du var i himmelen! Nå har jeg funnet

den igjen, Matter-shopen! De har butikk
og fabrikk på hoppfeltet. Tommy fikk svidd
av noen kroner der i både freefly dress og
freefly bukse, jeg fikk bestilt meg en dress
og kjøpt meg en hette genser, og watch
out girls, den nye kolleksjonen er kommet
(ligger på nettsiden deres i mai/juni) og der
er det bare å svi Visakortet litt i kantene.
Masse lekkert og skikkelig girly-girly stil.
Det liker vi!

De siste dagene av påskeboogien startet
Go Vertical, da var Kingen forbeholdt løft til
15. 000 fot og løftene ble organisert av Tim
Porter, Babylon-Kuri og Martin Kristensen.
Det er utrolig gøy når disse dyktige
hopperne bare blir med noen av oss ikke-
fullt-så-flinke på et løft bare for gøy, eller for
å filme og etterpå kan de gi noen tips også.
Tim Porter ville filme meg på et solohopp,
jeg prøvde meg forsiktig å si at jeg ikke kan
sitte skikkelig, men fikk klar beskjed tilbake
at slapp av, jeg klarer uansett å være der du

er. Ikke at jeg tvilte på det. Så det var bare å
sæle på og komme seg ut, jeg i et forsøk på
sit og han i head-down. Men det var utrolig
smart å hoppe med han, lærte mye og nå går
sittingen så mye bedre.

Oppsummert så hadde vi en flott tur, og
Empuria Brava er absolutt et bra sted hvis
man vil komme seg en kjapp tur bort og
må begrense seg til Europa. De har flotte
fasiliteter. Men jeg må ærlig innrømme
at de burde satset på en dataløsning for
sitt manifest, det har vi jo til og med i lille
Grenland, ehh...det sier jo bare om hvor bra
vi i Grenland er. Jada Plassen, jeg vet at du er
en eldre generasjon hopper som har jobba
mye for klubben og fått alt til å bli slik det er
i dag, sånn at ferske hoppere som meg kan
komme til dekket bord. Får heller benytte
anledningen da til å enda en gang poengtere
at Grenland er en fantastisk klubb med enda
mer fantastiske medlemmer, være seg både
nye og gamle.

ETTER STINE SIN EKSTREMT GODE RETNINGSSANS, OG MED GOD HJELP FRA EN FALLSKJERMHOPPER VI MØTTE PÅ TOGET TIL BARCELONA, FANT VI VEIEN INN TIL SKYDIVE EMPURIABRAVA I FEBRUAR.

CAMILLA IHLE ØYJORD **TEKST OG FOTO**

Følelsen av å ankomme Empuria, er noe vi aldri kommer til å glemme. Etter telling på uker, dager og til slutt timer, var vi der endelig. Europas største hoppfelt. Hoppfeltet alle vet om, og mange drømmer om å reise til.

Vi var der. To små fallskjermhoppere var kommet for å leke i den Spanske luften. Vi kjente det, nam, fallskjermklukt, eller kall det bare jetfuel. Men følelsen av at vi snart skulle få hoppe ut over den spanske kysten, den var der vertfall! Smilende og glade trippet vi inn på kontoret for å registrere oss selv og utstyret. Etter kikk i loggbøker, og en nøye sjekk over riggen, endte Camilla opp med å måtte ta en prøve. Hadde ikke hoppet på tre måneder. Prøven hadde kanskje mamma hatt problemer med å bestått, men det hadde ikke vært langt ifra. "What do you do if your canopy does not deploy?", og slik fortsatte 36 spørsmål. Camilla bestod med glans, og var klar for en lang og god hoppdag på mandag.

Mandagen vi hadde lengtet etter kom, og vi våknet begge opp med et smil om munnen, "Vi skal se Empuria fra luften!". Vi hadde god grunn til å smile, trodde vi. Luftturen kom litt for brått og brutalt, ikke i 12 500 fot, men på bakken da vi åpnet døra til bunkhousen. Det var vind. Mye vind. Dagen gikk sakte men sikkert. Vi prøvde oss desperat med noen progresjonshopp på rommet, som endte med at Stine tryna, og det uten landingsfall. Det er hardt å sitte på bakken

på et hoppfelt, og vente på godværet. Vi er vel begge leie av kommentaren "Tålmodighet er en dyd", og var vel kanskje litt lei av å sove og etter hvert.

Tirsdags morgen var der, og vi hørte nøye etter når vi låg i senga. "Stine, hør regne!" "Det er ikkje regn!" "Stine, hør vinden!" "Det er ikkje vind!" "HOPPING!!"

Endelig tirsdag! Klare for hopping sprang vi av gårde for å kjøpe hopp billetter, og manifestere oss til første løft. Men så kom kommentaren, kommentaren som er blitt sagt så mange ganger før: "Camilla, how old are you?" Ringer til mamma, og får hun til å sende ned en tillatelse om at det er greit at Camilla får hoppe. Men pga. strøbrudd, funket ikke faksen, og Camilla måtte vente til klokken ett før hun fikk hoppet. Men mens hun ventet fikk vi oss en liten overraskelse.

En gjeng på femten kom spaserende inn på hoppfeltet, fallskjermhoppere! Gøy! Men, er ikke de fjesa der litt kjente?

Jo da, Fyresdal-boogien. Femten fallskjermhoppere fra Grenland fallskjermklubb hadde nettopp ankommet Empuria. Vi endte opp med en norsk boogie. Som

Hoppfeltet mange drømmer om

skulle vise seg og være ganske så artig! Det ble endelig hopping på oss begge etter mye venting pga. vær og alder. Men det var verdt det.

Empuriabrava er vakkert og det er fint. Og ja, den spanske lufta fungerer ganske så bra til å leke i. Men for å si det på en annen måte, hva luft er i grunn ikke god å leke i..?

Stine var uheldig, og måtte ta en cutaway den ene dagen. Men ellers var uka bra med mye hopping, litt vind og med store smil rundt munnen sånn ca. hele tiden. Det var god stemning blant alle de norske hopperne, som igjen ga mye latter. Grenland fallskjermklubb, er en stykk herlig gjeng. Og Hagen, stå på med rekrutteringa av nye CRW-flygere.

Manifest er en artig ting. Både i Norge og i utlandet. På Empuria var det en dame som satt og manifesterte oss. Og for en dame! Bare tull, latter og smil som virkelig fikk tida mellom løftene til å gå. Som resten av hoppfeltet hadde hun peiling, og mer kontroll enn de fleste andre. Til tider tror vi kanskje hun visste bedre hvor vi var, enn oss selv. En av de siste dagene våre på hoppfeltet ble det byttet manifest-dame, til en mann som snakket gebrokkent engelsk, og det var ganske tydelig at han aldri hadde uttalt navna våre før. Da løftet vårt ble ropt opp, var vi som følger: Canilla and Shtani. Hvem er Shtani, og hvorfor skal hun hoppe med Camilla? Etter litt misforståelser skjønte vi hva som var hvem, og på hvert løft resten av den dagen lekte vi litt tyske, og var fornøyde med det når vi lo og småsprang til flyet.

Det er en ting vi har lurt på etter fine dager på Empuria. Hva er det med menn i FS-hoppdress? Er det bare oss, eller burde alle menn hatt en FS-drakt i skapet? Noen fra Grenlandklubben måtte si seg enig at det er veldig attraktivt når menn har på seg denne bekledningen. Og når det ligger en spansk åtter å trene formasjon i FS-drakt, gjør det plutselig ingenting at det er fueling før vårt løft.

Konklusjon om Empuriabrava: Fantastisk plass. Menneskene der er helt utrolige, og de gjør alt for at akkurat du skal ha det bra, og trives. Vi sitter igjen med veldig mange gode minner, mye mer erfaring, og en knakende god internasjonal vennegjeng. Alle passer på deg hele tiden, du legger kanskje ikke merke til det, men de gjør det. Både for at du ikke skal skade deg, og for at du ikke skal sitte igjen med at Empuriabrava er en dårlig plass der de ikke har peiling. For det har de, virkelig. Det er litt mye vind til tider, men likevel en utrolig plass vi garantert skal tilbake til, og det mange ganger. Fra lufta er det nydelig. Du ser ut over det blå havet, og kanalene som flyter fint innimellom byen. Snø på fjelltoppene får opplevelsen av å være over Spania til å bli enda litt mer eksotisk.

Empuriabrava er et velorganisert hoppfelt, der detaljene er gode ut til fingertuppene. Her er det ingenting som er tilfeldig. Hoppfeltet er en samling av godhet og dyktighet på alle nivå og felt. Eneste som er fælt med Empuria, det er den dagen du må reise derifra. Men vi skal tilbake. Vi har en stein som vil hjem.

Snakkes til sommeren på Bømoen alle sammen!

Taking Human Flight To The Next Level™

PRO-DYTTER

ADVANCED AUDIBLE ALTIMETER

Larsen & Brusgaard

Available at Your Favorite Dealer

Mosevej 3, Box 25 - 4070 Kirke Hyllinge - Denmark
Phone: +45 46 48 24 80 L-and-B@L-and-B.dk
Fax: +45 46 48 24 90 www.L-and-B.dk

Heilnorsk fallskjermprodusent

AERODYNE HAR I LØPET AV KORT TID BLITT EN VIKTIG AKTØR I FALLSKJERMINDUSTRIEN. NÅ ER DE PÅ NORSKE HENDER!

Vidar Eier

Bushman Daglig leder

Ole Petter Eier

KITTEKST

Siden Aerodynes grunnlegger og hovedaksjonær Richard Charter døde for to år siden har hans kone og kompanjonger evaluert de enkelte datterselskapene og forretningsområdene. Dette kokte ned til et ønske om å skille de områdene som var knyttet til fallskjermproduksjon fra holdingselskapet. Som et resultat av dette ble fabrikkene i Durban, Sør-Afrika, og den militære delen nylig solgt til nye eiere.

Denne utviklingen åpnet for at Aerodyne Research kunne finne nye eiere til sportssegmentet. De to som kom på banen og kjøpte denne delen av Aerodyne var norske Vidar Antonsen og Ole Petter Hjelte. Begge er aktive hoppere; Ole Petter med 5.000 hopp og lagkaptein på vårt FS4 landslag Arcteryx og Vidar litt ferskere med 4 år og rundt 500 hopp i loggboken. Arcteryx har vært sponset av Aerodyne de to siste årene, og Ole Petter har vært veldig begeistret for utstyret og oppfølgingen fra selskapet. Dette bidro til at han kjøpte en liten, men betydningsfull del av aksjene. Vidar er forretningsmann, og med kapital fra salget av et busselskap gikk også han inn med en god andel.

– Da selskapet ble lagt ut for salg, spurte

Bushman meg om jeg kjente til noen som kunne være potensielle kjøpere, sier Ole Petter. Jeg snakket med Vidar om det og han viste umiddelbar interesse. Men, han ville helst ikke være alene om prosjektet og spurte meg om jeg var interessert i være med, i og med at jeg kjente både selskapet og produktene godt. Jeg var ikke sen å be. Det er et spennende selskap med bra produkter og jeg tror vi alle, som fallskjermhoppere, vil dra nytte av at markedet ikke domineres av for få, store aktører. Hverken Vidar eller jeg er involvert i den daglige driften av Aerodyne, men jeg tror det kan være både nyttig og ønskelig for Bushman å kunne spille ball med noen som er aktive fallskjermhoppere. I og med at landslaget er sponset av Aerodyne er jeg på den måten involvert i testing og utvikling av Aerodyne's produkter. Den dagen jeg gir meg på landslaget, er det vel ikke utenkelig at jeg blir mer involvert i driften av selskapet.

Daglig leder Edward "Bushman" Anderson ser bare muligheter med nye eiere, og regner med at deres støtte vil bidra til selskapets videre utvikling mot å bli en enda sterkere aktør i fallskjermindustrien.

– Selv om eierne ikke vil inngå i den daglige driften eller ledelsen ser jeg det som en stor styrke at våre nye eiere er aktive hoppere. De forstår idretten, sponsormekanismer og hva de ønsker av eget utstyr. Denne innsikten vil også gjøre min jobb lettere, sier Bushman.

Ole Petter: – I tillegg til kjøpet av selskapet har vi investert i en fabrikk i Sør-Afrika som skal produsere skjermene våre. Riggene vil bli laget i USA. Foreløpig er det ikke planlagt nye investeringer. Selskapet har enda ikke gått ut med detaljene rundt den nye produksjonsløsningen, da det gjenstår noe papirarbeid og ikke alle avtalene med råvareleverandører er klare enda.

– Det er ikke lenge til vi vil gjennomføre endringene med hensyn til produksjonssted. Vi må regne med at dette kan føre til noe forbigående turbulens rundt leveranser og håper på kundenes forståelse for dette. Selvsagt skal vi gjøre vårt beste for å sikre at overgangen går så knirkefritt som mulig. Fabrikkene vi ser på vil være 100% dedikert til sportsfallskjermproduksjon, videre utvikling av våre produkter, kvalitet og leveringstider. Jeg er veldig engasjert i å bedre produksjonskvaliteten ytterligere, og

i å finne ut om vi kan redusere enda noen uker på leveringstiden, sier Bushman.

Aerodyne har forsøkt å imøtekomme etterspørselen etter målsøm ved å bygge et stort lager fra fabrikkene i Sør-Afrika. Om du ønsker å kjøpe standard farger vil du kunne få sendt en tilpasset rigg på omtrent en uke. Hovedbærestroppen, diagonale stropper og beinstropper vil bli tilpasset etter dine mål, og vil leveres så nær full målsøm man kan komme. Dette er en prøveordning, som vil evalueres løpende. Om det viser seg vellykket vil de fortsette å produsere til lager også i fremtiden.

– Jeg ønsker å takke alle som har støttet oss i den vanskelige perioden etter at vi mistet vår tidligere eier. Det har vært en tøff tid med mange prøvelser, og det ville ikke vært mulig å opprettholde driften uten støtte og hjelp. Jeg kan personlig forsikre om at jeg vil gi alt for å videreutvikle selskapet og fortsatt levere gode produkter til rimelige priser og utmerket kundeservice, sier Bushman.

– Det er virkelig overveldende... Vi er nå eiet av hoppere, drevet av hoppere, for hoppere. Jeg er veldig entusiastisk med tanke på fremtiden, og håper kundene vil være det også!

aerodyne

EXPAND YOUR HORIZONS
Its PIA's 30th Anniversary

International Parachute Symposium 2007

February 5th - 9th
(regular meeting - February 2nd - 4th)
Reno, Nevada USA

GET DETAILS @ www.pia.com

*Like to talk ? Get a **Speaker Application***

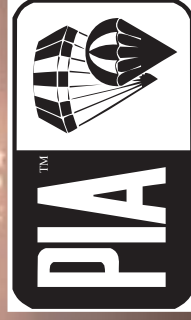
*New product ? Get an **Exhibit Application***

*Like to show off ? Get a **Hospitality Suite***

Register on-line ! Go to www.pia.com

Reserve NOW ! Register Early !

RENO HAS EVERYTHING:
Silver Legacy Resort
and Casino
(1700 rooms,
22 restaurants)
Casinos
Restaurants
Shopping
Pools
Skiing
Hot Tubs
Snowmobiling
Lake Tahoe
Reno / Sparks
Sight-seeing
Sierra Nevada Mountains

www.pia.com
3833 W. Oakton Street
Skokie, IL 60076 USA
Tel 847-674-9742
Fax 847-674-9743

Photography by Mike McGowan, www.funairphotos.com

tramp i kaløften

VI MÅ PÅ VÅRE STORE
HOPPFELT BLI BEDRE
PÅ GJENNOMFØRINGEN AV
SKJERMFLYGINGSMØNSTERET.

Skjermflyging

HANS CHRISTIAN HEER AMLIE **TEKST**
TROND BOLSTAD **FOTO**

HI sin plan

Vi må øke kompetansen til å planlegge skjermturen til 20 hoppere, slik at forholdene ligger best til rette for at alle skal få en god og trygg landing. Kunnskapene hos HI og hans HL-er må økes. Jeg har selv vært HL når det er flere store fly i lufta, og det er ikke en lett oppgave. Det er derfor viktig at HI sammen med sine HL-er har en god plan for skjermkjøringen på feltet før sesongen starter. Hvert felt er særegent med sine individuelle geografiske forhold og ulike luftsportsaktører involvert. De HI-er som har skjermflygingsmønster i forhold til dette i sin HI plan har kommet et godt stykke på vei.

Etter mine observasjoner de siste årene, mener jeg vi er for dårlige til å organisere nettopp dette. Min påstand er at instruktørstammen hele veien opp til I-1 ikke har nok kunnskaper til å legge til rette for god skjermflygingskultur på våre store hoppfelt.

De siste to årene har jeg observert tre skjermkollisjoner. Det er seks personer som har sittet skjelvende igjen nede på bakken. For å være helt korrekt så rakk jeg akkurat å gå glipp av den siste da jeg var på rikscenteret i mai. Ikke sjelden står man på bakken og hører praten om at i dag er det kaos i landingene, eller i dag flyr jo folk i alle retninger. Hvorfor? Er ikke HL klar nok i talen når han forklarer venstresving på finalen? Er det hopperne som tøyer HL sine retningslinjer og bortforklarer årsaken til at de landet 90 grader på landingsretning, eller som oftere inntreffer, lander motsatt vei av satt landingsretning? Gjøres det ikke harde nok tiltak ved overtredelser? Eller bunner det ut i at instruktørstammen vet for lite om hvordan organisere skjermturen til 20 hoppere fra deres skjermåpning til landing. Og som en konsekvens av dette

begrenses hver enkelt hoppers forståelse av hvordan planlegge sin egen skjermtur i forhold til 19 andre. Vi har riktignok kommet noe lenger enn at venstre sving på finale er eneste holdepunkt – heldigvis, men det er et stykke igjen. Flere og flere hoppfelt følger et venstre eller høyre kjøremønster. Kjøremønster vil si at siste sving, ved bruk av små hurtige skjermmer, kan være både høyre og venstre da skjermene stuper rett ned og ikke har noe markant svingradius i det horisontale planet.

Spre landingene i tid

Hovedpoenget er å spre løftet i tid i størst mulig grad fra første til siste hopper lander. Fortsatt skal vi bestrebe å fly ett run, slik at driftskostnadene for klubben holdes nede. Det sørger nok fulldriftssjefen for. Vi skal ikke spre hopperne mer over himmelen, men vi skal få de til fly slik at de i landingen sprer seg i tid. Hoppere med små skjermmer nærmest eller rett over hoppfeltet må fly raskt ned og lande, mens hoppere med store skjermmer lengst unna senter av feltet må henge på brems. Du må sørge for at du kommer inn, men heng på brems når det er mulighet for det. Mange hoppere flyr også rundt uten å vise oss andre at de har sett oss. Å vifte med ben eller armer på en hilsende måte viser andre at du har sett dem. Har du da litt større skjerm og bremser i tillegg, viser du at du slipper den andre ned før deg. Har du en liten skjerm og holder hendene rett opp viser du at du vil ned først. Det er ganske enkelt.

Skal du teste ut den nye skjermen du har kjøpt, så gå av i 5.000 fot og test den ut mens det er få andre hoppere i lufta. Hvorfor ikke gå ut til sist i full høyde og trekk i 12.000 fot? Da har du all tid i verden på å trene skjermflyging. Når du er nede i 1000 fot og klar for landing holder resten av løftet på å sortere d-linene sine mens du har landingsfeltet helt for deg selv.

A-hopper

Så hva kan jeg som fersk A-hopper gjøre for å planlegge landingen min? Du kan begynne allerede når du går til flyet. Du bør telle hvor mange personer med rigg det er på løftet. Dette tallet får du bruk for senere. Hvor stor skjerm har jeg? Før og etter hvem vil hoppmester at jeg skal hoppe? Hvilke skjermmer flyr de andre? Størrelsen på riggen gir deg en indikasjon på hvilket sjikt de ligger i. Det er ikke så vanskelig. Først inn i flyet går tandemmen og deres videomenn. Tandemen lander etter deg og sannsynligvis videomannen også. De trenger du som regel ikke tenke på. Så går AFF-elevne inn med instruktørene sine. Elevene lander også etter deg. Hvis du er singel hopper beroende av om du hopper freefly eller FS og dagens vindretning, kan du forvente deg at AFF-instruktørene lander samtidig som deg.

Hopper du sammen med en kompis eller gjør en 3-manns kan du vente deg at hoppmester vil ha deg tidligere ut av flyet og du bør nå virkelig se på hvem du har før og etter deg. Firerlaget som exiter før deg vil sannsynligvis også lande samlet før deg. Singelhopperen bak deg har stor rigg, og du kan forvente deg at dere vil lande relativt samtidig. Alt dette kan du forutse mens du får oversikt over løftet ved innlasting.

Når du henger i skjerm bør du telle skjermmer og kontrollerer at det er like mange i lufta som du telte i flyet ved innlasting. På denne måten vet du hvor alle er, hvor høyt eller lavt de henger, og om det er en eller flere som kommer til å lande ute pga. dårlig spot eller reservetrekk. Dine observasjoner her vil HFL være interessert i.

C-hopper

Vel, så er du ikke fersk A-hopper, men en erfaren C-hopper med 450 hopp og flyr din nye Katana 120 med 1,5 i vingebelastning. Du bør nå lenge ha praktisert å få kontroll

på alle andre i skjerm, men det er ikke for sent å begynne. Vi er ikke best på å lære bort dette i Norge.

For tiden jobber du med å lære deg den perfekte swoop og det er ikke lett. Du sliter med å treffe perfekt. Kanskje har du noen skrubbsår fra forrige helg. Du har nå så mye oversikt i fritt fall og under skjerm at du bør kunne planlegge skjermturen din, slik at du ikke er til hindring for andre. Er det litt motvind på run og du exiter først på løftet har du erfart at du ofte henger rett over feltet. Du bør fly raskt ned og lande slik at du gir plass til de andre. Har du plass kan du trene på landingsteknikken din, men begynner det å tetne seg til med hoppere bak deg skal du ikke henge på brems for å få en perfekt setup i forhold til bladesene du har satt opp. Da ødelegger du for andres landing. Når du har mulighet til det, tren på både høyre og venstre sving inn på finale. En dag har du bruk for å mestre høyresving inn mot landing også.

Tilbakemeldingskultur

Jeg savner også på mange hoppfelt en kultur for å gi tilbakemelding på skjermflyging i mye større grad enn det vi gjør i dag. Vi har alle godt av tilbakemeldinger på landingen vår, både gode og dårlige. Vi lærer mye ved positiv tilbakemelding.

Selv om landingen min gikk fint er det ikke sikkert det gikk like bra for hopperen som landet like etter, nettopp på grunn av meg. Det trenger jeg å høre.

Ser man hårete flyging og hoppere som landing etter landing graver seg ut på toggles, ja da er det vår fordømte plikt å si ifra. Det er ikke alltid HFL har kunnskaper nok til å gi denne tilbakemeldingen, og det er ikke kun hoppmester som kan gi en slik tilbakemelding. Alle har et ansvar. Ha en fin landing med deg selv og dine medhoppere i tankene!

Fly med oss!

Arcteryx arrangerer instruksjonsopplegg som spesialtilpasses DEG!

FS-Skoler

Lei av å hoppe alene og ønsker å få en innføring i FS-hopping? Da er FS-skolen midt i blinken for deg. Vært på Basic/Advanced Basic-leir i Deland i vinter? Vi fortsetter der Basicen slapp. Lyst til å finne tre andre å hoppe firer med? Vi hjelper deg med å sette sammen ett lag. Vi tilbyr alt fra 1:1 hopping til instruksjon av firerlag. Åpent for alle med minimum A-sertifikat. Opplegget skreddersys ditt/deres erfaringsnivå. Mer info og påmelding på www.arcteryx.no/fs-skole

Tunnelcamp

Fly med landslaget i verdens beste vindtunnel. Åpent for alle, uansett erfaringsnivå. Vi tilbyr alt fra 1-1 coaching til instruksjon av firerlag. Mer info og påmelding finner du på www.tunnelcamp.no

Basic og Advanced Basic 2007

Lyst til å bli en bedre FS-hopper? Lei av lange, kalde vintre i Norge? Bli med på landslagets årlige Basic/Advanced Basic i Florida. Basicen er åpen for alle med minimum A-sertifikat, Advanced Basicen krever minimum B-sertifikat, og gjennomført Basic eller liknende. Vi tilpasser instruksjonen til ditt erfaringsnivå. Mer info og påmelding på www.arcteryx.no/basic

Terminliste 2006/2007

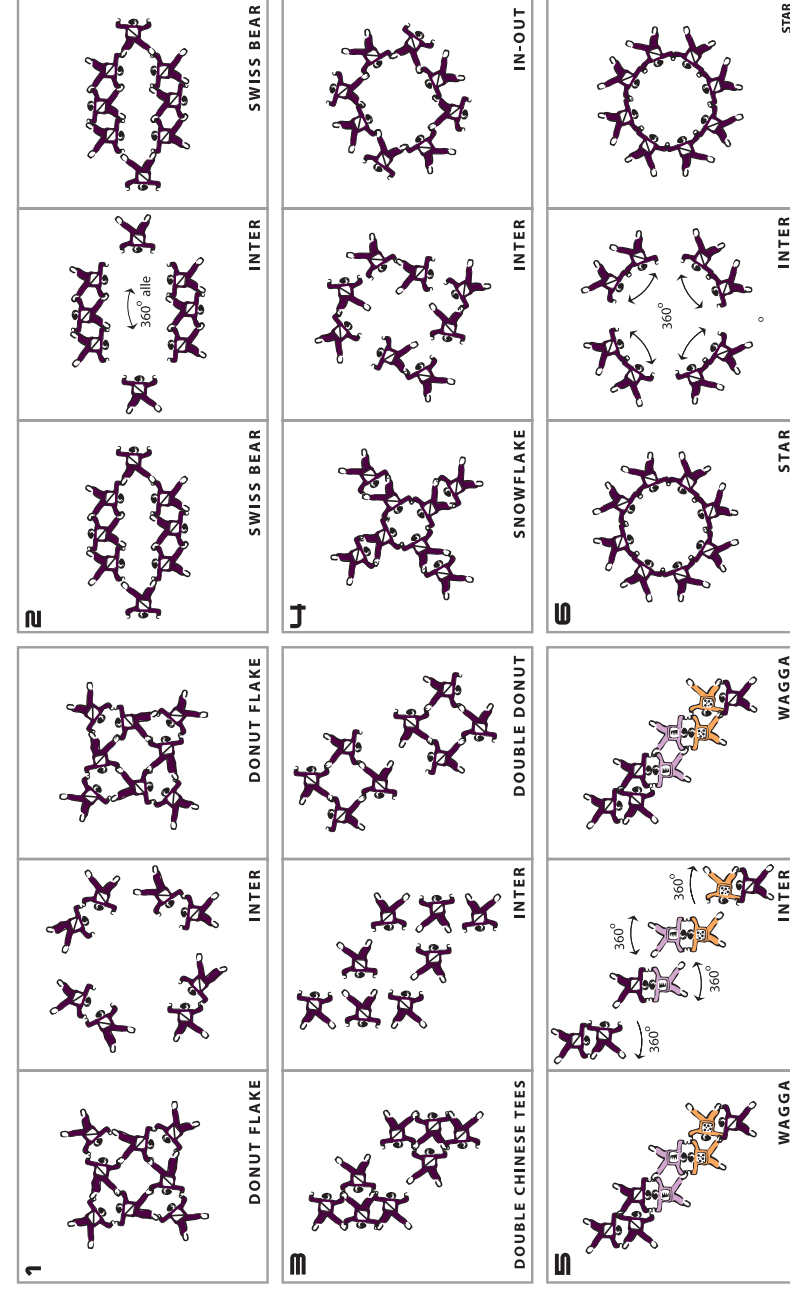
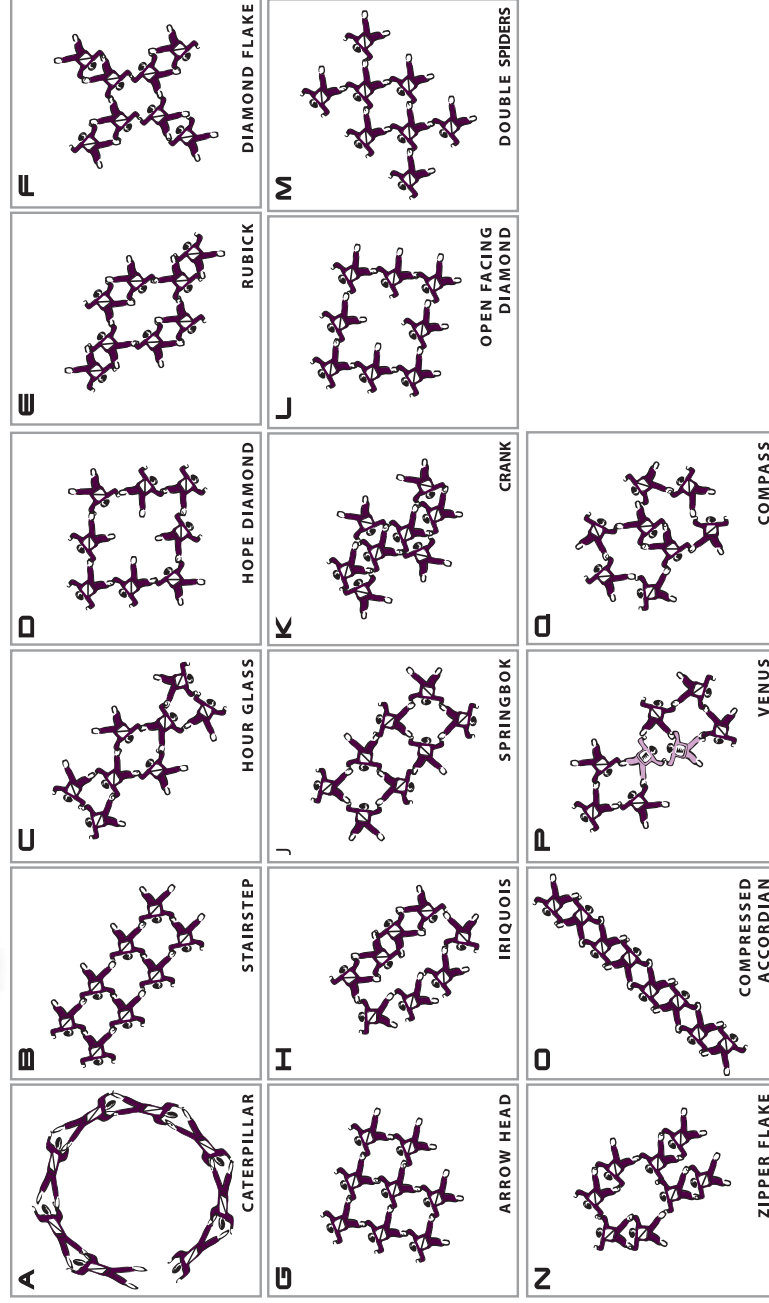
22-25 juni	FS-Skole på Åera
5-7 juli	FS-Skole på Jarlsberg
10-14 juli	FS-Skole på Åera
12-14 august	FS-Skole på Voss
14-17 september	Tunnelcamp #1 i Bedford
2-5 oktober	Tunnelcamp #2 i Bedford
2-5 november	Tunnelcamp #3 i Bedford
28 mars-14 april	Basic og Advanced Basic i DeLand

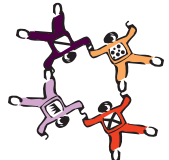
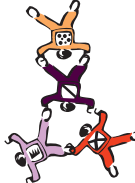
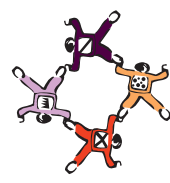
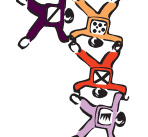
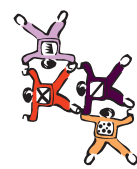
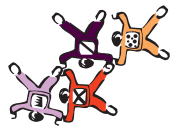
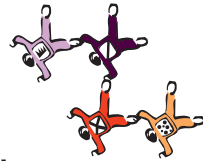
www.arcteryx.no

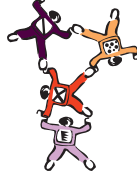
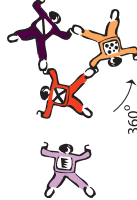
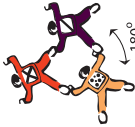
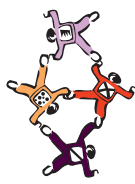
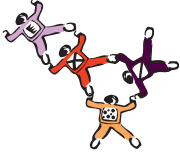
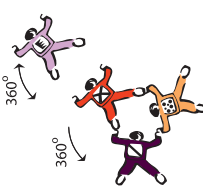
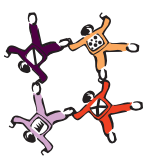
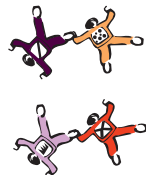
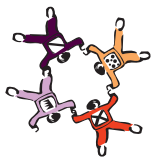
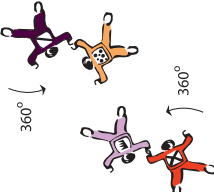
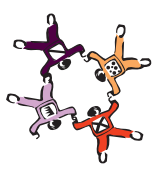
WWW.TUNNELCAMP.NO

IS8-pool 2006

Q&A-pool 2006

A		UNIPOD	B		STAIRSTEP DIAMOND	C		MURPHY FLAKE	D		YUAN	E		MEKER	F		OPEN ACCORDIAN
G		CATACCORD	H		BOW	J		DONUT	K		HOOK	L		ADDER	M		STAR
N		CRANK	O		SATELLITE	P		SIDEBODY	Q		PHALANX						

1		SNOWFLAKE		INTER		OFFSET	2		SIDEBODY DONUT		INTER		SIDE FLAKE DONUT
3		SIDE FLAKE OPAL		INTER		TURF	4		MONOPOD		INTER		MONOPOD
5		OPAL		INTER		OPAL	6		STARDIAN		INTER		STARDIAN

7		SIDEBUDDIES		SIDEBUDDIES		CANADIAN TEE		CANADIAN TEE
8		CAT AND ACCORDIAN		CAT AND ACCORDIAN		DIAMOND		BUNYIP
9		PHOTON		PHOTON		BUNDY		BUNDY
10		HAMMER		HAMMER		BIPOLE		BIPOLE
11		CATERPILLAR		CATERPILLAR		COMPRESSED ACCORDIAN		BOX
12		DANISH TEE		DANISH TEE		ZIRCON		ZIRCON
13		RITZ		RITZ		PIVER		PIVER
14		ZIG ZAG		ZIG ZAG		TEE		TEE
15		MARQUIS		MARQUIS		CHINESE TEE		CHINESE TEE
16		ICEPICK		ICEPICK		VIPER		VIPER
17		MURPHY		MURPHY		ZIRCON		ZIRCON
18		SIDEBUDDIES		SIDEBUDDIES		CANADIAN TEE		CANADIAN TEE
19		CAT AND ACCORDIAN		CAT AND ACCORDIAN		DIAMOND		DIAMOND
20		PHOTON		PHOTON		BUNDY		BUNDY
21		HAMMER		HAMMER		BIPOLE		BIPOLE
22		CATERPILLAR		CATERPILLAR		COMPRESSED ACCORDIAN		BOX
23		DANISH TEE		DANISH TEE		ZIRCON		ZIRCON
24		RITZ		RITZ		PIVER		PIVER
25		ZIG ZAG		ZIG ZAG		TEE		TEE
26		MARQUIS		MARQUIS		CHINESE TEE		CHINESE TEE
27		ICEPICK		ICEPICK		VIPER		VIPER
28		MURPHY		MURPHY		ZIRCON		ZIRCON
29		SIDEBUDDIES		SIDEBUDDIES		CANADIAN TEE		CANADIAN TEE
30		CAT AND ACCORDIAN		CAT AND ACCORDIAN		DIAMOND		DIAMOND
31		PHOTON		PHOTON		BUNDY		BUNDY
32		HAMMER		HAMMER		BIPOLE		BIPOLE
33		CATERPILLAR		CATERPILLAR		COMPRESSED ACCORDIAN		BOX
34		DANISH TEE		DANISH TEE		ZIRCON		ZIRCON
35		RITZ		RITZ		PIVER		PIVER
36		ZIG ZAG		ZIG ZAG		TEE		TEE
37		MARQUIS		MARQUIS		CHINESE TEE		CHINESE TEE
38		ICEPICK		ICEPICK		VIPER		VIPER
39		MURPHY		MURPHY		ZIRCON		ZIRCON
40		SIDEBUDDIES		SIDEBUDDIES		CANADIAN TEE		CANADIAN TEE
41		CAT AND ACCORDIAN		CAT AND ACCORDIAN		DIAMOND		DIAMOND
42		PHOTON		PHOTON		BUNDY		BUNDY
43		HAMMER		HAMMER		BIPOLE		BIPOLE
44		CATERPILLAR		CATERPILLAR		COMPRESSED ACCORDIAN		BOX
45		DANISH TEE		DANISH TEE		ZIRCON		ZIRCON
46		RITZ		RITZ		PIVER		PIVER
47		ZIG ZAG		ZIG ZAG		TEE		TEE
48		MARQUIS		MARQUIS		CHINESE TEE		CHINESE TEE
49		ICEPICK		ICEPICK		VIPER		VIPER
50		MURPHY		MURPHY		ZIRCON		ZIRCON
51		SIDEBUDDIES		SIDEBUDDIES		CANADIAN TEE		CANADIAN TEE
52		CAT AND ACCORDIAN		CAT AND ACCORDIAN		DIAMOND		DIAMOND
53		PHOTON		PHOTON		BUNDY		BUNDY
54		HAMMER		HAMMER		BIPOLE		BIPOLE
55		CATERPILLAR		CATERPILLAR		COMPRESSED ACCORDIAN		BOX
56		DANISH TEE		DANISH TEE		ZIRCON		ZIRCON
57		RITZ		RITZ		PIVER		PIVER
58		ZIG ZAG		ZIG ZAG		TEE		TEE
59		MARQUIS		MARQUIS		CHINESE TEE		CHINESE TEE
60		ICEPICK		ICEPICK		VIPER		VIPER
61		MURPHY		MURPHY		ZIRCON		ZIRCON
62		SIDEBUDDIES		SIDEBUDDIES		CANADIAN TEE		CANADIAN TEE
63		CAT AND ACCORDIAN		CAT AND ACCORDIAN		DIAMOND		

7	BIPOLE DONUTS	INTER	BIPOLE DONUTS	BIPOLE DONUTS
8	FRISBEE	INTER	FRISBEE	FRISBEE
9	TAJ	INTER	MAHAL	MAHAL
10	DONUT	INTER	DONUT	DONUT
11	NORWEGIAN BOX	INTER	NORWEGIAN DONUT	NORWEGIAN DONUT
12	STEREO BIPOLE	INTER	STEREO BIPOLE	STEREO BIPOLE
13	DOUBLE SATELLITE	INTER	DOUBLE SATELLITE	DOUBLE SATELLITE
14	ACCORDIAN	INTER	ACCORDIAN	ACCORDIAN
15	OPAL OG ZIPPER	INTER	ZIPPER OG OPAL	ZIPPER OG OPAL
16	CANADIAN TEES	INTER	CANADIAN TEES	CANADIAN TEES
17	BUZZARD	INTER	BUZZARD	BUZZARD
18	SIDEBODY DONUT	INTER	SIDEBODY DONUT	SIDEBODY DONUT
19	COMPRESSED DIAMONDS	INTER	COMPRESSED DIAMONDS	COMPRESSED DIAMONDS
20	CAT DIAMOND	INTER	CAT DIAMOND	CAT DIAMOND
21	LEGO	INTER	EYE	EYE
22	OLD BONE	INTER	COMPRESSED STAISTEP DIAMONDS	COMPRESSED STAISTEP DIAMONDS

CYPRES 2

Everything else is fun.

"I love skydiving.

In order to fly without hesitation,
I need to use equipment that
I trust completely. This is why I build
my own parachutes.

For my AAD, however,
I trust my CYPRES 2."

Brian Germain,
20 years in the sport,
10000+ jumps

www.BrianGermain.com

AIRTEC

Mittelstrasse 69
D-33181 Wünnenberg

Tel +49 2953 9899 0
Fax +49 2953 1293
www.cypres.cc

JENNY ROSÉN **TEKST**
HANS BERGGREN **FOTO**

Målet med prosjektet har blitt endret underveis. Det hele begynte med at han ville bygge en bedre og sikrere variant av de norske smokepants – en for stor regnbukse med brennhull fra en sigarett i skrevet som luftinntak. Han var ikke alene om den ideen, så andre kom han i forkjøpet. Martin byttet da fokus til å forsøke å skape en vingedress som var tryggere å fly. Han ville både ha muligheten til å kunne fly bratt for å følge dyktige trackere, men også å kunne fly som en vanlig vingdress – det vil si flatt og sakte.

– Jeg ville fly dressen mer med kroppen enn med vingene for å øke fleksibiliteten. Samtidig ville jeg lage en tryggere og enklere konstruksjon som ikke skulle koste en formue å kjøpe.

Utveckling man brenner for

Utviklingen og tankearbeidet har skjedd hjemme i Stockholm. Testhoppingen har Martin for det meste gjort i norske fjell, og når det var tid for produksjon dro han til Ukraina. Der fikk han hjelp av den svenske Web-butikken SkyShops som syersker, mønstertegnere og ingeniører. Dessuten har han hjemme i Stockholm fått hjelp fra venner som jobber med klesproduksjon. I løpet av de to årene som Martin har arbeidet med drakten har han vært i studier og

produktutvikling i Norden

jobb. Utviklingen av Rocketsuit har måttet skje på fritiden og blitt bekostet av egen lomme. Brenner man for noe er det ikke vanskelig å motivere seg for å legge ned mye tid.

– Jeg har jo fått en dress jeg selv har drømt om på kjøpet.

Konstruksjon

Rocketsuiten er en todelt vingedress i miniatyr med en enkel og sinnrik konstruksjon hvor armene ikke blir låst i en posisjon. Armvingene er bygget som et vanlig erme i en jakke på innsiden, men har en profil som en aerodynamisk vinge utenpå. Enkelheten i konstruksjonen gjør at du med hendene og armene kan forme vingen etter behov. Så fort du ønsker å kvitte deg med vingen, som for eksempel etter trekk eller ved ustabilitet, slipper du ganske enkelt håndtakene og løfter armene. Ermet sklir da opp til armhulen, du får frie armer og kollapse vinger.

Hva skiller Rocketsuit fra en annen vingsuit?

Standarden kan måles enten i fremoverhastighet, eller den lengste frittfalltiden. Det aspektet som er mest interessant er den horisontale forflytningen, dvs den avstanden du forflytter deg i fritt fall. Dette er jo en kombinasjon av høy horisontal og langsam vertikal hastighet.

– Rocketsuit er jo en hybrid mellom

en tracking- og vingedress og er designet deretter. Den er bygget for å kunne fly både bratt og fort like bra som flatt og langsomt, alt etter behov. Den har mindre vinger enn en stor vingedress og kommer derfor til å få mindre range, men siden de store vingedressene har så pass store sikkerhetsbegrensninger tar de lett moroa av flyvingen. Interessen for mindre vinger blir større – der er en trend hos alle vingdressprodusenter.

Kan man fly den sammen med en med en større vingedress?

Testflyvninger har blitt gjort sammen med både større vingedresser som Vampire 1 fra Phoenix fly og med BirdMans Skyflyer 3, og med mindre som Classic fra BirdMan. Resultatet viste at Rocketsuiten holdt en lignende fremoverhastighet som en vanlig vingedress, men en høyere nedoverhastighet. Dette er naturlig med den mindre vingeflaten.

– Det er absolutt ingen problemer å fly i en flokk med større vingedresser, så vingene sjelden oppnår maks effekt på disse.

Rocketsuit

Koster 398 USD og bestilles på www.skyshop.se

MARTIN ROSÉN FRA SWEDISH BASE TEAM/TEAM BOUTASTEN HAR BRUKT TO ÅR PÅ Å UTVIKLE EN NY VINGEDRESS. HER FORTELLER HAN OM UTVIKLINGEN AV ROCKETSUIT, EN HYBRID MELLOM EN VING- OG TRACKINGSUIT SOM PASSER FOR FALLSKJERM OG BASE.

Martin Rosén

- 29 år bor i Stockholm, har hoppet sidan 1998
- Klubb Stockholms FSK
- Medlem av BASE-laget Team Boutasten
- Antal BASE ca 820, varav ca 200 med vingedress
- Antal Fallskjermhopp ca 1500 hvorav ca 500 med vingdress (hoppmester og tandeminstruktør)

● Empuriabrava Beach 2006 Swoop Challenge 26-30 July

King of Swoop
Show Freestyle

The biggest drop zone in Europe

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+34)
972 45 01 11
17487 Empuriabrava
Spain

Team Valkyrie

EN OPPSUMMERING AV SESONGEN
SÅ LANGT...

PÅ VEGNE AV TEAM VALKYRIE,
FRONTPIECEN TRUDE OG ANNE
SIMONE **TEKST**
LAGETS **FOTO**

Vindtunnel camp i Bedford

Steve Hamilton, treneren vår i fjor sommer, skrøt uhemmet av den nye store vindtunnelen som åpnet i England høsten 2005. Det hørtes nesten for godt ut til å være sant... 16 fot i diameter, 8 m høy, resirkulert luft, det var mulig å fly alle blokkene i firer poolen der inne. Vi måtte finne ut om dette var tilfelle og booket fem timer en helg i november.

Til de av dere som ikke har vært der ennå er det bare en ting å si: Løp og kjøp! Alt dere har hørt er sant! Dette er vindtunnelen over alle vindtunneler... Alle våre forventninger pluss litt til ble innfridd.

Vi hadde leid med oss både Steve Hamilton og lagkompisen hans John som trenere og fløy mye "2 on 2". Først fløy de to andre av oss med trenerne og til slutt fløy laget sammen.

Dette er selvsagt dyrt, men en svært effektiv måte å trene på. Veldig lett for treneren å evaluere måten du flyr på når

han er piecepartnere din. Og det går opp ett lys eller to når man oppdager at det er en selv som gjør feil og ikke piecepartnere som man har lagt skylden på tidligere (uups...).

Fem jenter på tur kan ikke dra en helg til England uten å få med seg minst en dag med shopping... Vi valgte derfor å fly tre timer fredag, ha fri lørdag og så fly to timer søndag. Tunneltiden er billigere på hverdager enn i helgene. Det vi sparte på å ikke fly lørdag ligger (dessverre) igjen i en butikk eller tre i London.

Bedford er ikke akkurat verdens navle, men det går fint an å bo i London og så ta toget tur/retur. Dersom man skal gjøre dette må man imidlertid ha full kontroll på togtider – hvilken stasjon toget går fra – og ta høyde for forsinkelser, noe vi (les Trude, Anne Simone og Kristin) kanskje ikke helt gjorde.

For mer info om tunnelen i Bedford, sjekk ut www.bodyflight.co.uk.

Januar, trening i DeLand

Vi skippet nyttårsfesten og dro til Florida tidlig om morgenen 1. januar. Gary Smith, vår (og landslaget sin) "hovedtrener", hentet oss på flyplassen i Orlando og etter en del kluss med baggasjeforsinkelser var vi klar for årets første hopp.

På DeLand ventet det nye rigger og nye skjermer. Juhu! Hva er vel gøyere enn nytt utstyr?

Vi var utrolig heldig med været. Litt kaldt til tider, men det må man nesten forvente i januar. Vi hoppet 102 hopp i løpet av 14 dager og var tre timer i vindtunnel. Her må

det innrømmes at "Skyventure" ble en liten pingle i forhold til Bedford.

I løpet av treningsleiren stiftet vi bekjentskap med det nederlandske militærlaget. Vi hoppet et återter hopp sammen og hadde en "uformell" firer konkurranse. Nederland vant med ett usselt poeng og vi lovde oss selv at hevnen skal være søt under årets militære VM i Russland.

Mars-april, trening i DeLand

Siden vi hadde hørt rykter om at DeLand skulle innvaderes av nordmenn i påsken valgte vi å legge årets andre treningsleir til perioden 25. mars til 8. april. Fallskjerm-utstyr og sommertøy ble lagt igjen i kasser på loftet til Ole Petter når vi dro hjem i januar. Trude valgte derfor å dra til DeLand en dag før resten av laget for å akklimatisere seg samt samle inn utstyr.

Den tiden laget sparte på det ble kastet bort igjen ved en kraftig feilnavigering på veien ut fra flyplassen. Trude igjen... Og hun har vært på DeLand minst 15 ganger før, pluss at hun er utdannet navigatør i Sjøforsvaret. Hva kan man si?

Nok en gang var vi utrolig heldig med været. Sol ute, sol inne, sol i hjertet og sol i sinnet.

Gary kjørte oss knallhardt; vi hoppet 10 hopp om dagen syv dager i strekk, og det nesten uten å klage!

Konkurransetrening er viktig, det lærte vi ikke minst under NM i fjor. Vi hadde derfor et par uformelle firer konkurranser også under denne treningsleiren. Den første var mot Arcteryx (vi fikk ni poeng i handikapp, vi trenger noen treningshopp til før vi

Valkyrier i nytt utstyr, klare til innsats J

snitter 21). Vi hoppet 12 runder og endte likt! Middagen som taperlaget skulle spandere ble det derfor ingenting av.

Trude måtte en snartur til Frankrike på "et viktig militært oppdrag" midt under treningsleiren og da var Arcteryx (Ole Petter og Ditta) så snille at de steppet inn som avløsere. Tusen takk Arcteryx! Sofus fikk også tatt av seg kameradressen og hoppet firer en dag og det gikk kjempebra!

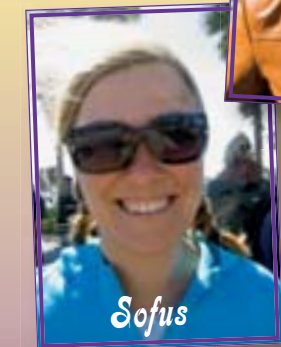
Anne Simone var snill og hentet Trude når hun kom hjem fra Frankrike og det ingen vet (ennå) er at de to "luringene" på frontpiecen klarte å gjøre den samme navigeringsfeilen ut av flyplassen EN GANG TIL... (er det muuulig å være så blonde).

Valkyrie hoppet totalt 113 hopp denne treningsleiren pluss to timer vindtunnel – not bad!

Vi rakk også å få med oss starten av basicen (les; den første store festen) før Anne Simone, Sofus, Kristin og Cathrine dro hjem til Norge og påskeferie. Trude ble igjen på DeLand for å være hjelpeinstruktør under Landslagets Mega-Basics.

Gary Smith

Til de av dere som ikke vet det allerede: Han er verdens beste trener! Han er i tillegg alltid i godt humør og er alltid tilstede når han skal. Han er også ganske morsom, og

dersom han synes det er mye dill med å trene et rent jentelag så skjuler han det ganske godt – i alle fall nesten alltid.

Mye hørt fra Gary:

"Where is Lady Cathrine....." (hele laget samlet minus Cathrine som "skulle bare")

"Come on ladies" (vi løper mot flyet på back-to-back)

"The front piece is not allowed to stay out late!" (Hmmm, hvorfor det mon tro...?)

"Oh no, toilet break again. I am gonna close those toilets..." (Hvorfor forstår ikke menn at jenter MÅ på toalettet mellom hvert hopp?)

Planene fremover

Vi skal delta i Norgescup nr 1, 3 og 4 (NM). Vi er også så heldige at vi får lov til å representere Norge både i militært og sivilt VM i sommer. Militært VM er i Russland (Ryazan, ca to timer sør av Moskva) i perioden 19.-30. juli. Sivilt VM er i Tyskland (Gera) 4.-11. august.

Siden sivilt VM går fra twin-otter har vi valgt å legge sommertreningen til Tønsberg for å teste ut deres nyinnkjøpte vidunder. Sidedørsexiter er ikke til å kimse av.

Ole Petter fra Arcteryx skal trene oss i Gary sitt fravær.

Vi gleder oss!

Vi er fem jenter som alle er utdannet og yrkestilsatt i Forsvaret.

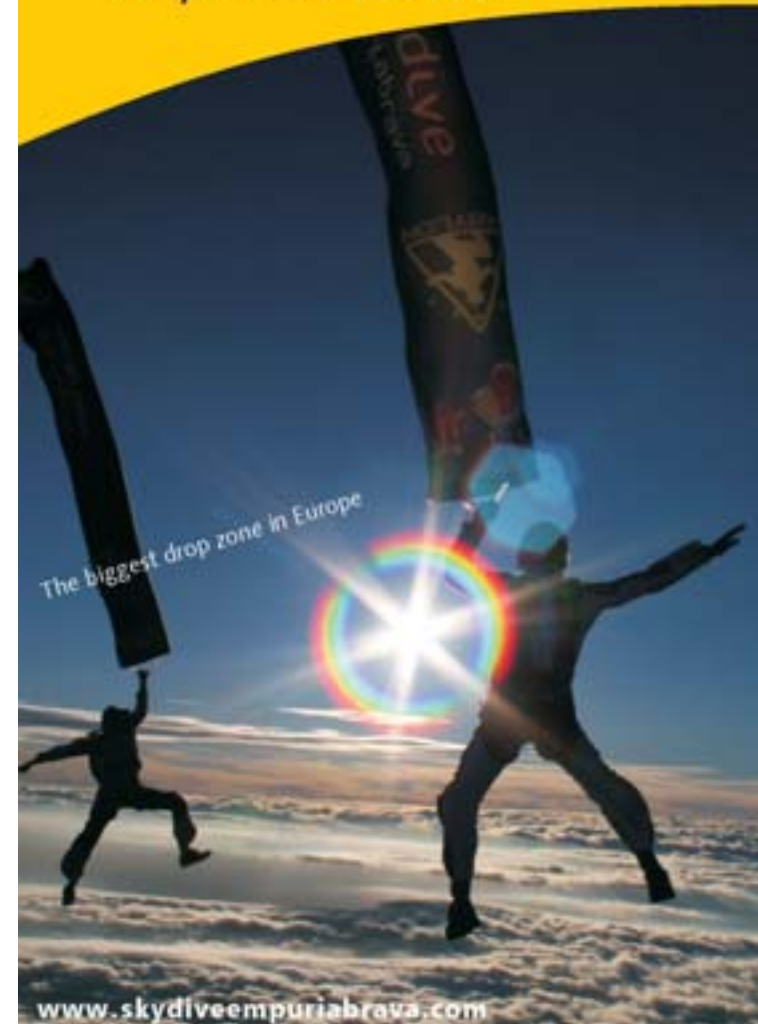
Navnet Valkyrie er hentet fra Norrøn mytologi, og representerer en eksotisk og eventyrlig del av vår norske historie. Valkyriene var kvinnelige enherjinger (krigere) og jobbet for Odin i Valhall. De hadde blant annet som oppgave å velge ut de krigsmenn som skulle dø i strid og føre dem til Valhall. Valkyrie ble valgt fordi vi ønsket et navn som betyr noe for oss: feminint, norsk og samtidig militært.

Lagsmedlemmene er: Cathrine Tunes (HÆR), Kristin Opøien (LUFT), Trude Sviggum (SJØ), Anne Simone Botten (HV) og Anne Sofie Bøe LUFT).

● Go Vertical!
Autumn edition
23 September – 1 October

Jumps from 15.000'

www.skydiveempuriabrava.com

Tel. (+ 34)
972 45 01 11
17487 Empuriabrava
Spain

Team HJK

DET HELE STARTET 1. APRIL 1962 DA HÆRENS FALLSKJERMJEGERSKOLE BLE OPPRETTET. DET VAR PÅ DEN TIDEN FALLSKJERMHOPPING VAR PÅ VEI TIL Å BLI LOVLIG IGJEN ETTER KRIGEN.

HANS RASMUS BREISTEIN **TEKST**

Hærens Fallskjermjegerskole stod for det meste av utviklingen i fallsjermporten fra 60-80-tallet, og var lenge ledende innenfor all fallsjermaktivitet i landet. Lag fra forsvaret deltok i de fleste disipliner i nasjonale konkurranser, og kjempet i toppen. Spesielt i presskonkurranser var forsvarets menn høyt oppe på seierspallen.

De siste 20 årene har vært en stor nedgang mtp deltagelse av militære lag i sivile fallsjermkonkurranser. Dette fordi at det har blitt større og større fokus på militær operativ hopping og mindre fokus på såkalt "fun jumping" fra forsvarets side.

Men nå er forsvaret endelig tilbake i sivile konkurranser i form av fs-laget Valkyriene og oss, freeflylaget Team HJK.

Team HJK har blitt redusert fra seks til fire personer fra i fjor. I år består laget av Per Gustav Pettersen, Fredrik Backe, Alvin Fyhn og Hans-Rasmus Breistein. PG og Fredrik

er preformere og Alvin og Hans-Rasmus er mennene bak kamera. Mange undres sikkert på hvorfor et freefly-lag består av fire personer. Grunnen er enkel. Det er sånn det er! Hehehe, nei det er selvfølgelig fordi det er stor pågang med jobb, studier osv. Da er det alltid greit å ha en mann ekstra slik at vi kan trene på vanlig måte hvis en ikke har mulighet til å være med.

Målet vårt er å forsvare sølvmedaljen fra norgesmesterskapet i fjor, samt å få andreplassen i norgescupen. I skrivende stund har vi deltatt på de to første norgescupene på Åra og i Tønsberg og fått 2. plass i begge. Vi ser derfor lyst på å nå målsetningen vår når det gjelder cupen. Frirunden vår begynner å ta form, og vi gleder oss til neste norgescup-runde i Tønsberg.

Stort sett hele sesongen vil vi befinne oss på Østre Åra for å trene. Vi satser også på å delta på diverse boogier som holdes rundt om i landet. Så sant vi kan være med, er vi der. Vi vil også prøve å stille i stand noen demoer iløpet av sesongen, som alle vil få glede av. Hvis du lurar på noe, så ikke vær redd for å komme bort til en av oss for å spørre.

Ellers ønsker vi alle en riktig god hoppesesong.

Pakk med måte og hopp forsiktig.

Husk: Hvis du tror du er ferdig utlært, så er du ikke utlært, men ferdig!

Søk deg til HJK

Verneplikt

Fallskjermjegertroppen består av spesielt selektert personell som er vernepliktige. Man må med andre ord være inne til førstegangstjeneste for å kunne tjenestegjøre i den troppen.

Fallskjermjegertroppen opererer som regel i patruljer og skal være i stand til å gjennomføre informasjonsinnhenting og offensive operasjoner langt inne på fiendtlig territorium over lang tid. Dette krever personell som er spesielt godt motivert, som er flinke til å jobbe i team, som er særdeles godt rustet fysisk, som er utrustet med det beste utstyret og som har fått den grundigste og beste treningen. En fallskjermjeger får fallsjermutdannelse iløpet av tjenesten.

Spesialjeger

HJK gir yrkesbefal og kontraktsbefal mulighet til å søke opptak som spesialjeger ved avdelingen om sommeren. HJK gir også menige med fullført førstegangstjeneste anledning til å søke opptak. Opptaket gjennomføres i en 3-ukers periode på sommeren og har som overordnet målsetting å selektere egnet befall og menige for spesialjegerutdanning og senere tjeneste ved HJK.

HJK løser oppdrag i forbindelse med:

- Spesiell rekognosering (Special Surveillance and Reconnaissance - SR)
- Offensive operasjoner (Direct Action - DA)
- Militær assistanse (Military Assistance - MA)

For mer informasjon se <http://www.hjk.mil.no/start/>

Jarlsberg, 2006

Oppvarming Norges Cup

FS skole med Arcteryx

Freefly skole med Skywalkers

Norges Cup

3rd Annual Himmel og Hav

Treningsuke NM m/ coacher

Jarlsberg Invitational

Jarlsberg

/ 14.-16. juni
/ 15.-16. juni
/ 14.-16. juni
/ 17.-18. juni
/ 17.-25. juni
/ 17.-14. august
/ 24.-27. august

Tønsberg Fallskiernklubb ønsker deg velkommen til sommerens vakreste eventyr ved gullkysten. Vi disponerer Norges fellestesteklubbfly, **Twin Otter** LN-JMP, som tar inntil **22 hoppere**.

Av nyoppussede fasiliteter kan vi nevne:

- * gratis WLAN tilgang
- * kafé
- * krypeplattning
- * pakker for hoppere på alle nivåer
- * coaching for hoppere for lag
- * egne debriefingrom for lag
- * Norges beste værstatistikk
- * Lun stemning og sikker hopping
- * Selvfølgelig har vi også middelbar nærhet til brygg i Tønsberg hvor vi allerede har dekket frem gode priser på mat og drikke.
- * Vi hopper nesten alle dager gjennom sommeren og utpå høsten.

For mer informasjon se

www.skydivenorway.com

eller send **JOIN TOFSK** til 2002 for å få

hoppalarm rett i lomma.

FS4 ER KONKURRANSEGRENEN DER FIRE HOPPERE DANNER FORMASJONER I FRITT FALL VED Å HOLDE SAMMEN MED GREP, BESTEMT UT FRA KONKURRANSEREGLEMENTET TIL FAI.

ØYVIND BUERTEKST

Konkurranser i FS4 blir styrt av reglementet i FAI (Federation Aeronautique Internationale) Sporting Code, General Section, Section 5, og er godkjent av IPC (International Parachuting Commission).

Utgangspunktet for konkurransene er en samling formasjoner som er vist i vedlegget til overnevnte reglement. Samlingen av formasjoner kalles dive pool, og blir vanligvis fornyet eller revidert etter hver store internasjonale konkurranse. Den offisielle poolen for 2006 er gjengitt i denne utgaven av Frittfall, og består av 16 randomness og 22 blokker. Randoms er enkeltformasjoner, mens blokker er sekvenser fra en formasjon til en annen, med et fastbestemt bevegelsesmønster i mellom.

Formålet med en konkurranse i formasjonshopping er at lagene skal fullføre så mange gyldige formasjoner fra poolen som mulig, innenfor arbeidstiden. I FS4 har lagene ved normale værforhold en arbeidstid på 35 sekunder. Tiden starter idet første hopper forlater flyet. For en enkeltformasjon eller random får laget ett poeng, mens man i en blokk får ett poeng for startformasjonen og ett poeng for sluttformasjonen. Man får altså to poeng for en blokk, såfremt bevegelsesmønsteret mellom formasjonene er korrekt utført.

En gyldig formasjon er en formasjon der grebene er korrekt utført. Som et minimum regnes et grep som en stasjonær kontakt mellom en hånd, og en arm eller et ben. Et godkjent armgrep er alle grep tatt mellom toppen av skulderen og armhulen og ned til fingertuppene, mens alle beingrep er grep tatt mellom lysken og hoftebenet, omtrent der beinstroppene går, og ned til skotuppene.

En konkurranse består av flere runder. Rundene inneholder kombinasjoner av blokker og randomness, som en etter en tilfeldig blir trukket ut fra poolen. Trekningen av den enkelte runde stopper etter at man har nådd enten fem eller seks poeng, avhengig av hva som blir nådd først. Rekkefølgen og sammensetningen av randomene og blokkene er altså helt tilfeldig, men hver runde kan ikke overskride seks poeng. En hel konkurranse går normalt over ti runder, men dersom alle lag kun har fullført en runde, vil det telle som en gyldig konkurranse.

Målet for lagene er å repetere hver av de trukne fem- eller sekspoengssekvensene så mange ganger som mulig. Man er pliktig til å gjøre formasjonene i den rekkefølgen de er trukket, men lagene kan selv velge å bygge de enkelte formasjonene på den måten de mener er mest effektiv. Om man for eksempel bygger en høyre- eller venstrehånd's Donut (random J), er opp til laget å bestemme. Det eneste de må passe

på er at de er korrekte utført i forhold til poolen. Formasjonene trenger heller ikke være symmetrisk perfekte, men laget må vise at de er utført med kontroll.

Poeng får man for alle formasjoner som er komplette og tydelig presentert slik de står i poolen, og som selvfølgelig er innenfor arbeidstiden. Mellom hver formasjon må laget vise total separasjon, der utøverne samtidig slipper alle grep og viser at ingen del av armen er i kontakt med noen av de andre hopperne. Det beste laget i hver runde er det laget som klarer å repetere sekvensen flest ganger, og dermed klarer å lage flest formasjoner og score flest poeng.

Til tross for at FS4 består av fire formasjonshoppere, vil ikke lagene score poeng uten et femte lagmedlem, nemlig videomannen. Hvert lag må sørge for tilstrekkelig video av hoppene, for at rundene skal kunne bli dømt. Det hjelper fint lite om man har klart å lage mange formasjoner i et hopp, så lenge det ikke kommer tydelig fram på videoen. Det franske landslaget viste tydelig hvor viktig videomannen er, da de stilte i VM i Kroatia i 2004 med laggensere brodert med FS5.

Så tidlig som mulig etter hvert hopp må videomannen presentere videoutstyret sitt, inkludert tapen som ble brukt til å filme hoppet, på anvist sted, og dubbe videoen på konkurransens dubbestasjon. Hoppene vil bli dømt samtidig som kameramannen

dubber. Dommerne har mulighet til å se videoen ytterligere to ganger, altså maksimalt tre ganger, i normal avspillingshastighet, før de presenterer sin endelige score. Fem dommere evaluerer hvert lags prestasjoner, og en majoritet av disse må være enige for å kreditere en gyldig formasjon.

Dersom dommerne er ferdige med å dømme hoppet, og en av dommerne, innen femten sekunder etter at de har sett resultatet til hele dommerpanelet, mener at en absolutt ukorrekt bedømmelse har forekommet, kan hoveddommeren beordre at kun den delen av hoppet det blir stilt spørsmål ved, skal bli vist en gang til. Vil denne gjennomgangen resulterer i en enstemmig avgjørelse i dommerpanelet, så scoren bli justert deretter.

Vinneren av konkurransen er selv det laget som, når scoren i alle rundene er lagt sammen, har flest poeng. Er de tre øverste plasseringene likevel ikke avgjort etter ti runder, vil det bli gjennomført gjøre en ekstra runde for de lagene det gjelder. Står det fortsatt likt, vil det laget med høyest score i en av rundene vinne. Er også høyeste score lik, vil konkurransen bli avgjort ved innbyrdes oppgjør. Det vil si at scorene i hver enkelt runde blir sammenlignet, der man starter ved siste runde og fortsetter i reversert orden runde for runde, helt til man finner en vinner. Har lagene scoret nøyaktig like mange poeng

Øyvind
Buer

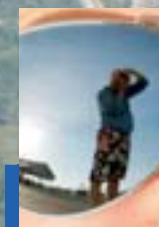
Topp firerhopping

TROND BOLSTAD **Foto**

Bildene har Trond tatt av DeLand Fire i forbindelse med at de ønsket bilder de kunne bruke til sponsorer og PR. DeLand Fire vant US Nationals og skal representere USA i FS4 i Tyskland i august.

i hver runde, vil det fortsatt være uavgjort. Da vil den raskeste tiden, målt på hundredelen, til siste poeng i siste fullførte runde, være avgjørende for toplasseringene. NM i FS8 ble avgjort på denne måten i 2004, da det ikke var mulig å gjennomføre mer enn en runde og de to beste lagene scoret like mange poeng. Toppcore i konkurransen var selvfølgelig lik og scoren var lik i hver runde, så vinneren ble det laget som brukte kortest tid på å bygget formasjonene.

Konkurranser er for meg det absolutt morsomste innen fallskjermhopping. Det gir meg en helt spesiell følelse å, sammen med et lag, prestere når det virkelig gjelder. Jeg anbefaler derfor alle, uansett gren, å sette sammen lag og stille i Norges-cupene eller Norgesmesterskapene i årene framover. Det vil garantert gjøre fallskjermhoppingen mye morsommere.

TROND BOLSTAD **Foto**

Hei alle sammen!

Jeg hadde håpet at jeg sluppet igjen å komme med en dyster formaning denne gangen men hendelsesrapportene som er kommet inn i stort antall viser at det er stort behov for igjen å mane til sikkerhet fokusering rundt om i klubbene. Akkurat det jeg fryktet har slått til ifm oppstarten og vi har flere hendelser som lett kunne ha fått fatale følger. I Bodø ligger en hopper fortsatt hardt skadet på sykehuset og har sannsynligvis en lang rekonvalesens foran seg etter å ha svingt hardt i bakken under en reserveskjerm i en situasjon som ligner mye på den episoden Veteranene hadde på Gran Canaria i januar. Igjen var det en hopper som kun hadde en brukbar arm til å fly skjermen ned, men denne gangen dessverre med vesentlig mindre erfaring i sporten. Når uhellet først var ute, må jeg gi berøm til den måten Bodø FSK har håndtert saken på, både ift vårt interne instruksverk ifm ulykker og ikke minst på måten jeg har oppfattet at de har holdt kontakt med og fulgt opp både hopperen og hans familie etter ulykken.

Jan Wang
Fagsjef/avd.leder F/NLF

Den sannsynligvis mest kritiske hendelsen så langt er en hopper som hoppet tidlig i mai med for han nytt utstyr. Sannsynligvis har hopperen forsøkt å få inn et siste hopp for dagen og stresset for å få dette til, med det resultat at han pakket på seg en container blokkering! Om ikke dette var nok, stresset han seg bort til flyet og hadde tatt på seg utstyret med vrent webbing på venstre side med det resultat at

Landslagsuttak 2006

TRUDE SVIGGUM **TEKST**
LANDSLAGSANSVARLIG F/NLF

Bakgrunn

F/NLF sine landslag i formasjonshopping (Arcteryx) og freefly (Skywalkers) har kontrakt med F/NLF til og med VM i Tyskland sommeren 2006. Dokumentet "Toppidrett i F/NLF" og "Langtidsplan for Landslaget 2005-2006" fastsetter at Landslagene blir tatt ut fra VM til VM, og det vil derfor bli arrangert nytt landslagsuttak i begge grener i august 2006. I tillegg til landslag vil det bli tatt ut rekrutteringslag i begge grener.

Dersom de eksisterende landslag ønsker å fortsette og det ikke er kandidater på uttaket som er bedre skikket innen de ulike grenene vil landslagene få muligheten til å fortsette en periode til.

Drøfting

Uttaket vil foregå på Rikssenter for fallskjermidrett, Østre Åra, i perioden torsdag 24 august til søndag 27 august, med oppmøte onsdag kveld. Uttaket er i utgangspunktet åpent for alle, men det er ønskelig at kandidatene har gode grunnleggende ferdigheter (gjennomført "landslagets basics") innen formasjonshopping eller freefly.

Gjennomføring av uttak

Kandidatene skal testes i tekniske ferdigheter innen grenen de stiller til uttak i, og dette

vil bli evaluert av innleide trenere i tillegg til landslagsledelsen. Videre vil kandidatene sine fysiske ferdigheter bli testet i henhold til kravspesifikasjonen som er utarbeidet i samarbeid med Olympiatoppen.

Kravspesifikasjonen forteller hvilke krav Luftsportsforbundet stiller til sine landslagsutøvere med hensyn på styrke og utholdenhet.

Utholdenhet

3000 meter løping
Tid for damer: 14:30 minutter
Tid for herrer: 11:30 minutter

Styrke

Benkpress
Vekt for damer: 0.85 x kroppsvekt
Vekt for herrer: 1.0 x kroppsvekt

Knebøy

Vekt for damer: 1.2 x kroppsvekt
Vekt for herrer: 1.5 x kroppsvekt

Kandidatene skal også gjennomføre panelintervju med landslagsansvarlig, fagsjef F/NLF og teknisk trener.

Egenandel og andre utgifter forbundet med uttaket

For å dekke deler av F/NLF sine utgifter til lønn og reiseutgifter for innleide trenere vil alle kandidatene til landslagsuttaket måtte betale

500 kr i egenandel. I tillegg må kandidatene dekke utgifter til egen reise og opphold på Østre Åra samt utgifter forbundet med hoppene som skal gjennomføres under uttaket.

Program for uttaket

Detaljprogram for uttaket er avhengig av været. I utgangspunktet er det ønskelig å gjennomføre fysiske tester før den hopptekniske delen.

Påmelding

Kandidater som ønsker å stille på uttak må melde seg på til landslagsansvarlig pr email trudesviggum@hotmail.com innen 1 august 2006. Opplysninger som skal være med i påmelding er:

Navn og alder

Hvilken gren man stiller til uttak i (formasjonshopping eller freefly)
Antall hopp samt FS/FF erfaring
Tidligere erfaringer med konkurranseidrett

Eventuell spørsmål kan også stilles til landslagsansvarlig pr mail eller på telefon 930 67 767.

Konklusjon

F/NLF skal gjennomføre landslagsuttak i formasjonshopping og freefly sommeren 2006. Alle klubber anmodes om å offentliggjøre denne informasjonen til sine medlemmer.

Dommerkomiteen søker flere dommere!

Vil du dømme på nasjonale og internasjonale konkurranser? Ta kontakt med Anna Maria Lund.

Tel: 91399749 eller epost: AnnaMaria.Lund@enlight.net

DOPINGLISTA ER OPPDATERT
MED FIRE NYE LEGEMIDLER SOM ER
REGISTRERT FOR SALG I NORGE:

Pamorelin brukes til behandling av avansert hormonavhengig prostatakreft. Pamorelin inneholder det forbudte stoffet triptorelin, og tilhører gruppe S2. Hormoner og relaterte substanser.

Testim brukes som testosteron-erstatning for menn der testosteronmangel er påvist. Testim inneholder det forbudte stoffet testosteron, og tilhører gruppe S1. Anabole stoffer.

Combigan brukes for å senke trykket i øyet/øynene hos pasienter med glaukom ("grønn stær"). Combigan inneholder det forbudte stoffet timolol, og tilhører gruppe P2. Betablokkere. Betablokkere er bare forbudt i konkurranse, og for enkelte idretter. Hvilke idretter dette gjelder kan du se under punkt P2 i dopinglista.

Eligard brukes i behandlingen av hormonfølsom prostatakreft i avansert stadium. Eligard inneholder det forbudte stoffet leuprorelin, som hører til i klasse S2. Hormoner og relaterte substanser.

Dopinglista – forbudte legemidler, inneholder en liste over legemidler som selges i Norge og som ikke er tillatt benyttet for utøvere. Se fullstendig dopingliste på våre nettsider: www.antidoping.no

Kjære medlemmer!

Hvor mange store fulldriftshoppfelt har vi plass til i dette lille landet?

Tønsberg gjennomfører nå sin første sesong med fulldrift og nyinnkjøpt Twin Otter. Oslo og Grenland bekymrer seg naturlig nok over hvilken effekt dette vil ha for deres virksomhet og medlemsmasse. På tross av at disse tre feltene er geografisk nærmere hverandre, tror jeg ikke vi vil få noen større effekt enn da Voss startet fulldrift og Oslo FSK engstet seg for medlemsmassen sin. Ville man generere like mange hopp nå som man var i konkurranse med Voss? Min påstand er at Oslo og Grenland vil merke det de først tre til fire årene før hvert felt på ny får bygget opp sin stamme av gjengangerhoppere og forholdene stabiliserer seg. Ressurspersonene i klubbene vil stort sett være stabilt tro til sin egen klubb. Vi ser av pågangen på kurs og tandem at markedet ikke er mettet i østlandsområdet. Det er også fortsatt mange nordmenn som ikke vet at de vil hoppe fallskjerm! Derfor vil disse klubbene fint kunne sameksistere i fremtiden og ha sin stamme av hoppere. Det som er viktig i denne konkurransen er at man har et overblikk. Vi skal sammen bli bedre på det vi gjør, og det gjør vi ved godt samarbeid klubbene imellom. Her skal vi fra sentralt hold også hjelpe til. Skal en klubb arrangere storboogie, så må alle kraftsamle og stille fly slik vi samlet Cessnaer for noen år siden fra omliggende klubber for å bygge 12 manns over Bjorli.

Det har vært å lese i mange styreprotokoller om vårt arbeid i forhold til opprettelsen av et kommersielt tandemfirma. Hva tjener vi egentlig på å være samlet og i en organisasjon?

Når mange mennesker i østlandsområdet har lyst å hoppe tandem, ser naturlig nok også norske erfarne hoppere at det vil være mulig å danne sin egen driftsorganisasjon med godkjenning fra Luftfartstilsynet. Det er ikke gjort i en håndvending, men helt klart mulig. Det er forståelig om man skulle være sterkt misfornøyd med hvordan NLF og spesielt F/NLF drives.

Da måtte i så fall vi med ansvaret sette oss ned, og finne ut av årsaken til at våre medlemmer misstrives. Vi gjør alt for at du som medlem skal kunne hoppe trygt under godt organiserte hoppfelt, og til en lav kost per hopp. Men det er nok ikke her årsaken ligger når man ikke vil drive under NLFs paraply. Det er heller et eget ønske om å kunne gjøre tandemhopping til et levebrød. Tanken er ikke ny og isolert sett for så vidt grei. Men det svekker lokalklubbene og oss som organisasjon når vi ikke står samlet. Som selvstendig fallskjermfirma har man ikke mange rettighetene eller støttespillere i ryggen. På kort sikt kan det virke veldig gunstig økonomisk, men i lengden vil vi kun bli mer sårbare hvis vi ikke står samlet. I dag jobber vi med NIF i ryggen i flere viktige saker. Uten Norges Idrettsforbund og Kulturdepartementet ville NLF kommet kort i tunge saker mot Forsvaret. Om Forsvaret noen gang ønsker total kontroll på området rundt vårt rikssenter for fallskjermidrett og rikssenteret for seilfly på Elverum, nytter det ikke om man ikke er mange i en felles organisasjon med samme interesser godt forankret i NIF.

Til slutt vil jeg ønske landslagene våre, Arcteryx og Skywalkers, all lykke til i VM i august. Vis fallskjermverden hvilket stål dere er bygget av. Gi gass! Med ønske om en fortsatt trygg og god fallskjermssommer!

Hans Christian Amlie
Leder F/NLF

Antidoping Norge

reservehåndtaket var låst inn til kroppen pekende utover. Bryststroppen låste webbingen slik at det ikke var mulig å få aktivisert reserven. Det er ca 93 % av de selvstendige hopperne i Norge som bruker Cyprus og hadde denne hopperen vært blant de 7 % som ikke gjør det, hadde vi hatt vårt første dødsfall i år! Vi driver en risikosport med høy sikkerhetsfaktor, men det er under forutsetning at vi er konsentrerte og gjør som vi skal. Jeg kan bare nok en gang innskjerpe at hver og en må være sitt ansvar bevisst og ta vare på seg selv, og så må vi vise ansvar for hverandre slik at vi fanger opp de som tydeligvis ikke er i stand til å ta vare på seg selv! I min rapport til IPC for 2006 kommer jeg til å melde inn en "Dead Man Walking"!

Så over til noe hyggelig i all elendigheten! Vi fikk 24. april inn en sikkerhets bulletine fra PdF angående Techno 240. Denne ble raskt behandlet av SU som kom opp med en løsning som hopp Norge kunne leve med og som vi syntes var forsvarlig. Verre ble det 28 april da European Aviation Safety Agency (EASA) kom ut med sin Bulletine som satte alle samtlige Techno 240 på bakken inntil videre. Vi konsulterte Luftfartstilsynet hvorvidt vi kunne fortsette med SU's løsning men etter nøye juridiske vurderinger ble vi nødt til å etterkomme EASA's påbud 4 mai. Så til det hyggelige i elendigheten. Det er utrolig tilfredsstillende å oppleve hvordan klubber som Voss, Oslo, Grenland, Tønsberg og HAGL mfl har stilt opp for hverandre og vist stor solidaritet for å få holdt hjulene i gang for de klubbene som var hardest rammet. Det er nemlig slik at det er samlet vi står sterkest og den samarbeidsevnen som er vist lover godt for fremtiden for hoppnorge!

Jeg kommer til å være en del rundt i sommer og håper å kunne treffe mange av dere! Det som er fastlagt i skrivende stund så langt ut over Rikssenteret, er Jarlsberg, Voss, Grenland og Lesja.

Jeg ønsker dere alle en fantastisk hoppssommer, vær fornuftige og vis ansvar for dere selv og de dere hopper sammen med!

Blå sommerhimmel!

NES SVEIN RUNE
NAKKEN MARIT
HELENE
TILREM THERESE
EMILIE
DALJORD HEGE
VICTORIA
JOHANSEN FREDDIE
GREVSTAD
CHRISTIAN
SEEM PÅL BRØNDBO
TØRRESDAL TOMMY
ELVIS
ZIOŁKOWSKI LUKASZ
AUNE ERIK
BOGE SINDRE
RICHARD
IHLEN MORTEN
STUBBERUD SØLVE
WARHOLM CHRISTINE
EIKELAND HÅKON
RIIBER
PAULSBERG MARIE
STEFFENSRUD JON
MOEN THOMAS
HAGEN KJETIL
DYPÅ MARIANNE
GRANMO TORE
REITHAUG KJARTAN
PELLIKKA TEPP
HAUGLAND KJELL
HORGEN HANS
CHRISTIAN
BÆREM CAMILLA
SOLBJØRG
NILSEN HANS HENRIK
GRØDAL ØYVIND
GEORGEN TORKILD
JOHANSEN KIM
NYHEIM ANDREAS

TORGRIMSEN ELISE
JARLE IVAR FRODE
HAUGVALDSTAD
HANNE MERETHE
SVEINSVOLL ARILD
HERRINGBOTN KJETIL
RONES KIM RUNE
ONSØIEN MAGNI
GOKSØYR ØYVIND
ØSTHUS ANNA
MASAE NAMBA
JOHANSEN TOMMY
ANDRÈ
RISAN THORBJØRN
GALTUNG
BJERKØE PREBEN
LOTHE BIRTE HÅVÅG
HEGRENES STINE-
MARIE
GRENERSEN ESTER
MARIE MYRVANG

JENSEN JAN-HUGO
LØVTANGEN RONNY
HÅLAND THOMAS
EINAR
PELLERUD GRUNDE S
ERIKSEN DANIEL
LARSEN UNNI
RØGEBERG HEIDI
HAUGOM YNGVE
FOLKESTAD ARNE
STOKKELAND
CHRISTIAN
GULLIKSEN RENATE
DØNNESTAD
KRISTOFFER

SYVERTSEN ERIK
NANSEN ODD
NICOLAI
KVARSTEN ODD
EINAR

LINDSTAD EINAR
MIKAEL KRISTIANSEN
SPIDSBERG LEIF
ARNE

DIETRICHSON JAN
ERIK
MØRCH BØRRE
CHRISTIAN
STOKSET JØRN KÅRE
FOLKESTAD ARNE

EDVARDSEN
JAN-TORE

KARLSEN HEIDI
KATRIN
KROGNES CHRISTIAN
AARSLAND ARVID
ABELL HANS
KRISTIAN
DIETRICHSON JAN
ERIK
HUSA JARL ESTEN
MØRCH BØRRE
CHRISTIAN

DIETRICHSON JAN
ERIK

KARLSEN HEIDI
KATRIN
BERGAN PÅL

ANDERSEN ARNE
HELGE
JACOBSEN SOLGUNN
NORDÅS PHILIP
ALEXANDER
TEIGLAND BORGHILD
FOLKEDAL ESPEN
NANSEN ODD
NICOLAI
DØNNESTAD
KRISTOFFER

13 AFF
NANSEN ODD
NICOLAI

BECKE THOMAS
KOLBJØRN

MOEN INGAR
SOLLI THOMAS

WESTLIE KENT
ROBERT
PEDERSEN
ALEKSANDER
PELLERUD GRUNDE S
MEYER GEIR
STENSRUD PETTER P
HUSA JARL ESTEN

sertifikator

Krigsskolen prøver igjen

Fallskjermklubben Krigsskolen vil mot slutten av juli forsøke å sette ny norsk rekord i formasjonshopping med mørk uniform. Planen er å sette en 10-manns og vi vil ligge i hardtrening frem til rekordforsøket. Det vil være nåværende og tidligere kadetter som påtar seg oppgaven. Barbering, skopuss, stram "bardun" og kjekke karer i staselig antrekk vil forhåpentligvis pryde både himmelen den siste helgen i juli på Æra...

Bodyflight's World Challenge

Den første BBWC ble gjennomført 8.-9. april. Verdens største vindtunnel hadde plass til alle blokker og randomness i IPC's firer pool. Verdens beste FS4 og tomanns

FF lag deltok. Premiene var 16.000 pund totalt. Arizona Airspeed Oddesey tok hjem seieren på sitt første Englandsbesøk. Element-R vant over Babylon i FF klassen.

Bodyflight følger opp suksessen med sitt World Challenge i våres med å invitere til ny dyst 7. og 8. april 2007.

Røverkjøp

Landslaget har følgende utstyr til salgs:

Størrelse Øyvind (191 cm, 85kg):

- Icon I2, passer hovedskjerm opp til 117 sq.feet
- Smart 110 reserve

Størrelse Ole (178 cm, 75kg):

- Icon I1, passer hovedskjerm opp til 104 sq.feet
- Smart 99 reserve

Størrelse Ditta (165 cm, 56kg):

- Icon I1, passer hovedskjerm opp til 104 sq.feet
- Smart 99 reserve

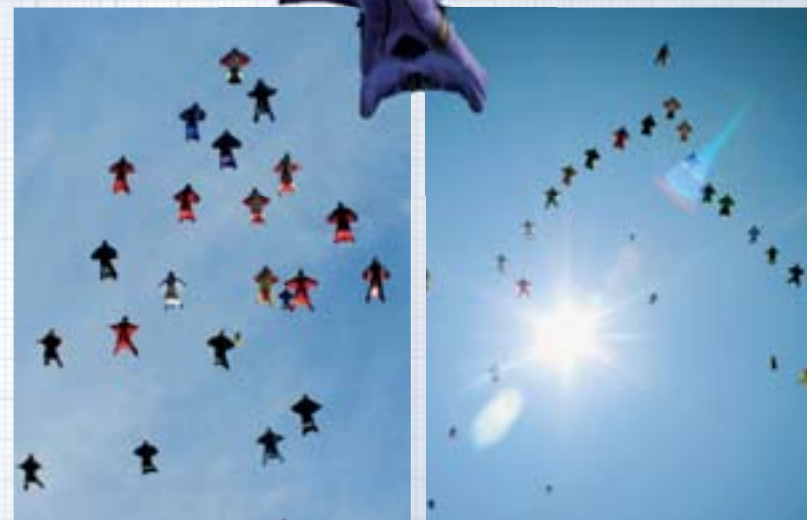
Riggene er produsert i april '05, har gått rundt 500 hopp, har alt av options og er pent brukt. Seletøy/container og reserve selges i utgangspunktet samlet. Ta kontakt med Tore på tore@arcteryx.no for mer informasjon!

Z-Flock 2.0

MATT HOOVERFoto

Skydive City på Zephyrhills, FL, organiserte den andre Z-Flock, verdens største wing-suit event. Nyt bildene!

Arcteryx snittet 21,3!

Arcteryx ble nr. 3 etter Italia og USA i Shamrock Showdown i DeLand i mars. Snittet ble 21.3 etter 10 runder! Laget satt også uoffisiell norgesrekord med 40 poeng i runde 4. Dette lover godt for VM i august. Resultater og snitt:

1.	Italia Sinapsi PD	23,9
2.	USA Deland Fire	23,2
3.	Norway Arcteryx	21,3
4.	USA Fastrax	20,6
5.	Danmark Danez	19,1

Kilwa Masoko, Tanzania

STEFANIA MARTINENGO Tekst og foto

Jeg møtte noen som eier flere Cesna Caravans og ar charter mellom Dar og Kilwa, i tillegg til øyen Songo Songo. Både i Kilwa og Songo Songo er det flystriper som det absolutt er mulig å organisere hopping fra. Høyde og NOTAM er ikke noe problem. Nå er jeg interessert i å organisere hopping her, og lurte på om noen er interessert i å bli med på laget? Enten å samle en gruppe for spesielle hopp, eller å lage en fallskjermferie utenom det vanlige. Kontakt meg på s.martinengo@virgilio.it.

Impact

JUSSI HOLOPAINENFoto

Bird-Man introduserte i april Impact, en hybrid dresserie for BASE- og fallskjermhoppere.

Impact serien består av jakke og bukser som kan brukes alene eller sammen. Den skal tilby det beste innen design, form og funksjon – både før, under og etter hoppet. Nyheter er blant annet Impact Track System, ITS, som er en avtagbar enkeltlags beinvinge, luftinntak som fyller både jakken og buksen, vingeformete ermer med grep og justerbare store booties. I tillegg hører det løse pads for beskyttelse av knær, albuer og skuldre. Dressen er i polyamid som er vind- og vanntett, solid og lett å holde rent (?).

ITS vingen gjør at du får en brattere vinkel og dermed høyere hastighet – også forover. Maks track får du når du bruker denne. Når du demonterer vingen og fester booties med quick lock rundt ankelen fungerer dressen omtrent som freestyle bukser, eller som en FS dress om du beholder bootiesen på.

Beskyttelsen er tynn, så det er ikke sikkert du vil bry deg om å ta dem ut, selv om det er mulig. De er laget av samme materiale som i mye motorsykkelutstyr.

Til slutt lover Jari at jakken og buksen med bootiesene på innsiden ser veldig coole ut, og at du kan bruke det som fritidstøy!

Sjekk ut www.bird-man.com/store for flere detaljer.

Hørt i de dype skoger...

Kommunisten Tore Nagel har blitt MONOPOL-kapitalist.

Hva er det med

40 år gamle småjenter og korpulente, skallede menn? Jan Stenmo er nok en gang med på et lag bestående av bare unge, pene jenter.

Didrik har laget stabsklær til Staben på Østre Åra. De er merket med hvilken jobb man har, noe som gjør det lettere for instruktørene å bli gjenkjent i baren om kvelden.

Og elevene kan unngå å bli lurt av en som prøver å skryte på seg en instruktørlisens, men som virkelig

Big Way Camp 2006

MARTIN HÄMÄLÄINENFoto

I brist på ett Hercules boogie 2006 bjuder Stockholms Fallskärmsklubb in till ett extra, extrastort storformationsläger för 100 deltagare i Gryttjöm, 29. juli – 4. augusti. Ett läger för erfarna hoppare som vill hoppa storformation i världsklass, nu för tredje gången i Gryttjöm.

Organisatörer är två veteraner Gareth Holder och Markku Teivainen samt en yngre och mycket erfaren Caroline Hughes från UK.

”Vi har plats för 100 personer och kommer att köra roteflygning med två erfarna grupper som kör 40-manna och en basicgrupp som kör 20-manna” säger Jenny Rosén en av arrangörerna. ”Målet med lägret för de mer avancerade 40-mannagrupperna är att hoppa lite svårare formationer och sekvenshoppning. Mot slutet av veckan hoppas vi kunna köra rote med tre flygplan och göra 55-60-mannaformationer.”

”I skrivande stund är det redan 45 anmälda och speciellt i 20-mannagrupperna tror vi att platserna kommer att ta slut snabbt. Intresset är stort, även internationellt. Många Engelsmän, Norrmän, Danskar och Finländare har hört av sig och är intresserade att komma.”

Mer information om Big Way Camp 2006 finns på: www.skydive.se/bigway (här kan du läsa mer info om organisatörerna, priser, anmäla dig och se vilka andra som har anmält sig).

Swoop camp – helt fantastisk

PD factory team har hatt swoop camp i Gryttjöm, Sverige, forteller Törna. Han har swoopet i 20 år, men først nå har han tenkt på hvordan. 27 deltakere fikk fem coacher. Masse en-til-en hopping og store flokk-flyvninger med høyhastighetsskjermer som Velocity og VX. På det meste fløy 21 stykker en 3D "X". Vi gleder oss å se bildene.

Grunnstøting

Sikre kilder vet at det var fallskjermhoppere involvert i grunnstøtingen i indre Oslofjord forleden lørdag kveld som skapte overskrifter i alle riksdsekende medier. 10 mann måtte evakueres av redningsskøyte, mens doningen tok inn vann.

Wingsuit Symposium på Åra

Fredag 11 - søndag 13 august kommer Loïc Jean-Albert for å hjelpe oss med organisering av wingsuit grupper. Loïc er kjent fra Soulflyers, og har noen av de råeste flyvningene med wingsuit som noen gang er filmet.

Val Montant

i Soul Flyers døde i en ulykke i februar. Ulykken skjedde da han skle og falt på vei hjem fra en vellykket PG tur. Val var godt kjent blant norske hoppere, blant annet fra besøk her i landet og fra turer ute. Han har filmet og figurert hyppig med bilder i Frittfall.

Ikke pianomannen

Noen som kjenner igjen denne karen?

Svar: Eks Rectum Flyer og gla-bråkmaker Nils Fosberg etter noen år på studiobenen, nå ansatt i ett av Norges mest tradisjonsrike og ærverdige selskaper.

Storsekvensleir '07

LISE NANSEN OG PÅL BERGAN **TEKST**

Etter mange oppfordringer har vi nå gleden av å kunne bekrefte at det nå blir ny Storsekvensleir i Deland i påska 2007 - de to første ukene i april. Leiren blir som tidligere arrangert av Lise Nansen og Pål Bergan, og vi har med oss en solid og dyktig trenerstab med blant annet Craig Girard, Solly Williams, Kate Cooper og mange fler.

Planene er nå lagt og bekreftet, trenere, hoppfelt, hotell er på plass, og vi planlegger å lage dette til den største og beste storsekvensleir noensinne. Vi har store ambisjoner denne gang, både for deltagelse og kvalitet, og sikter oss inn på en leir der får mest mulig igjen for reisen, og kan lære maksimalt om sekvenshopping fra de beste trenerne i verden.

Med nær 12 måneders varsel bør det være mulig og aktuelt for mange å legge planer allerede nå for hva påsken neste år skal brukes til. Vi kan love en leir du sent vil glemme, med mange gode erfaringer, ny kunnskap og mange nye hoppvenner.

Vi har lagt ut innledende informasjon på vår nye webadresse: www.storsekvens.no, og kan nås på info@storsekvens.no fremover. Sjekk ut websiden med informasjon fortløpende - påmelding begynner rett over sommeren. (Det er mulig du må trykke oppdater et par ganger for å få med menyene på venstre side...)

Dette er "first call" til å sette kryss i kalenderen og gjøre nødvendige planer allerede nå enten alene, eller med dine hoppvenner. Da det sikkert er mange vi ikke kan nå på denne måten oppfordrer vi til spredning av denne informasjonen til andre hoppere og videre innover i klubbene. Vi beklager samtidig om denne mailen kommer flere ganger. Blue skies, ha en trygg og fin hoppersommer.

10.000 hopp

PETER TÖRNESTAM **FOTO**

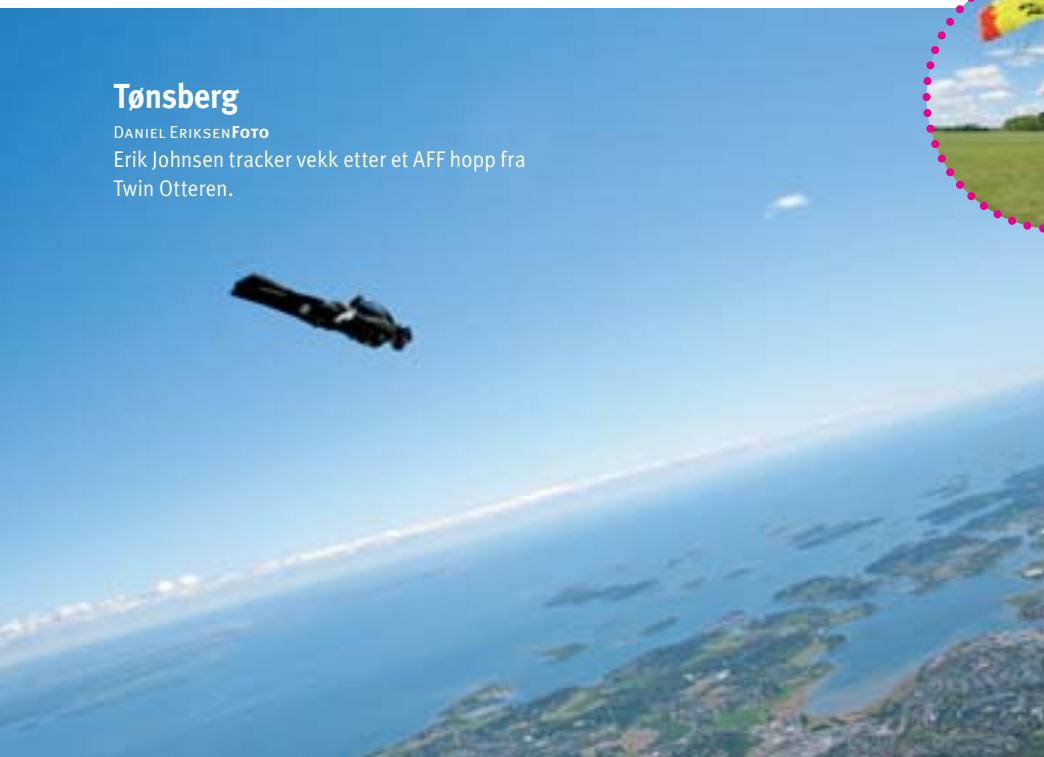
5. juni i år gjorde Lise Nansen sitt 10.000 hopp på Gryttjøm. Hun er den første i Norden som når den magiske grensen. To kilo bløtkake i trynet og en kasse champis hørte med på kjøpet.

Tønsberg

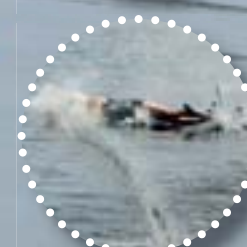
DANIEL ERIKSEN **FOTO**

Erik Johnsen tracker vekk etter et AFF hopp fra Twin Otteren.

Etter basic...

TROND BOLSTAD **FOTO**

Gryttjøm, u, umopp

CRW rekord

NORMAN KENTFoto

Norman Kent en suveren fotograf som har sendt oss bildene fra den nylige CRW rekorden på 85, satt med utelukkende PD Lightning skjermer. Se mer på Norman's web-side: www.normankent.com.

jump'n'dirty

Arizona Challenge

WILLY BOEYKENS Foto

Arizona Challenge '06. Se flere av
hans bilder på www.skycam.be.

Vinter/vår 2006

KJETIL FOLLESØ **TEKST OG FOTO**

Det var heldigvis ikke så lenge siden sist, selv om det var lenger enn man kunne ønske. Noen av elevene måtte finne seg i å gå et steg tilbake i progresjonen, men de var kjapt tilbake der de slapp, og forbi. Allerede helgen etter var værgudene tilbake i godt humør, og vi syntes allerede å merke at dagene hadde blitt lengre. Oppmøtet i klubbhuset var upåklagelig og de ivrigste møtte opp lenge før soloppgang, det var tydelig at pausen i forbindelse med juleferien ikke hadde skremt noen vekk, men heller skapt en hunger for mer hopping. Vi har vært ekstremt heldige med elevkullet vårt fra i høst, med målbevisste gutter og jenter som vet hva de vil, og det er å bli fallskjermhoppere. Alle sammen har vært veldig flinke til å løfte hverandre frem og å motivere til å fortsette. Snart kunne hoppmestrene glede seg over lengre og lengre frittfall etter hvert som elevene kom seg videre, med FS-utsjekkene til slutt som en god bonus. Det er flott å få være med på de hoppene en fersk hopper gjør sammen med andre og se gleden de opplever ved å være sammen med andre i fritt fall for første gang.

Klubbånden fikk seg enda en liten boost da klubbgenserkommiteen endelig kunne legge ut de nye genserne til BFSK for salg. De aller fleste var forhåndsbestilt, og resten ble revet bort omtrent med en gang. Da vi endelig hadde fått uniformert oss var det selvsagt duket for en liten fotosession. På lagbildet foran klubbhuset kunne man telle over 20 fremmøtte, og det på en helt vanlig lørdag midt på vinteren. Etterpå måtte vi selvsagt ut for å lufte genseren i fritt fall. Phillip (Lini) og undertegnede klarte å snike seg opp i 6000 fot for

– et referat tatt fra hukommelsen

å gjøre et kort trackinghopp. Selv var vi strålende fornøyd med bildene og Phillip kunne rapportere at stoffet i genseren var helt utmerket å fly med.

Den sosiale biten har også vært bra så langt i år. Yngve og Reservephilip har ofte stilt leilighetene til disposisjon både for vorspiel og nachspiel og de som ikke har hatt anledning til å treffe andre mens hoppingen har pågått, har kunnet ta igjen det tapte etter mørkets frembrudd. Tequilabaren til Reservephilip har nok også skylden for at enkelte nok har logget langt flere hopp på lørdager enn på søndager, men vi har stort sett hatt et tilbud til alle.

Påskan kom med påkeboogie på Voss. Forventningene var enorme og klubbhuset var fullbooket med elever fra de to kursene i høst, to nye kurs fra februar og mars og stort sett alt som kunne krype og gå av aktive A-hoppere og oppover. Vi hadde så langt blitt helt bortskjemte med tanke på været og det var nesten utenkelig at det ikke skulle vare også ut påsken (heretter kalt påken). Det begynte ikke så aller verst, med lavt skydekke på lørdag men høyt nok for linehopping heldigvis. Palmesøndag kom med noen sprekker i skydekket, og de to AFF-elevene fra kurset fikk gjort sine første hopp. Da mandagen kom med enda bedre vær håpet vi på at det skulle vare. Lineelevene startet dagen, men så var det en pause frem til kl 17 fordi det var bestilt en demo på Beitostølen. Det var Even som organiserte, i kjent stil. Håkon, Einar og undertegnede fylte opp resten av slot-ene. Vi fikk oss en fantastisk tur over fjellet. På andre siden av vannskillet skinte solen og etter omhyggelig studering av kartet, og litt hektisk telefonering fant vi stedet vi skulle lande; i en bitteliten hage... Even i bunad og med blomsterbukett i hånden, resten av oss

med påskeegg til barna, og konfekt og både det ene og det andre teipet fast til beina. Alle kom seg helskinnet ned og etter å ha solt oss litt i glansen av oss selv bar det tilbake til Fagernes i taxi for å fly tilbake til Voss. Piloten vår fikk også noe utenom det vanlige ut av turen. Reiseruten tilbake ble valgt via Måbødalen. Mer eller mindre nedi Måbødalen... Hopperne satt med hjertet i halsen, mens han gliste gliste fra øre til øre. Da vi landet var uværet på veg fra vest. Vi rakk to AFF-hopp til, men så var det slutt på finværet for denne gang. Noen vil si heldigvis, for det var mye igjen av dagnadsarbeidet som måtte gjøres for å sette i stand klubbhuset til fulldriften som nå nærmet seg med stormskritt. Fem tilhengerlass med skrot ble kjørt ut og stablet opp til det som skulle bli et gigantisk påkebål. Resten av det som skulle hakkes ut av brakkene som har blitt undervisningsrom og mk-loft ble hakket ut og nytt fint gulv ble lagt. Manifest ble sparklet og malt. Uværet fortsatte gjennom påken, men de etter hvert tradisjonsrike utenomhoppingsaktivitetene ble holdt i hevd. Groundlaunch-forsøk i bakken over elevjordanet, third annual lost and found party, et badstu-kjør uten like og kalkunmiddag (til ære for Malvin) på påkeaften. Vi hadde en forhenværende pølsemaker (-selger i alle fall) og to jenter med en erfaring fra restaurantbransjen blant oss, så maten var det i alle fall ingenting å si på.

I skrivende stund er fulldriften i full gang. Minst syv av elevene fra vinteren har fått A-lappen, bare småplukk gjenstår av dagnadsarbeidet, de fleste er ferdig med eksamenene sine og vi koser oss i solskinnet. God sommer og blue skies!

KONG VINTER VAR GOD MOT OSS I ÅR. ETTER NOEN PINEFULLE HELGER MED FINT VÆR MEN INGEN HOPPING SIDEN FLYET VAR PÅ SERVICE, KUNNE VI OMSIDER STARTE HOPPEÅRET 2006. SKYENE TILLOT BARE 3-4000 FOT, MEN HVA GJØR VEL DET SÅ LENGE MAN KAN FÅ SEG LITT LUFT UNDER VINGENE.

Hercules til Æra

FREDAG 2. JUNI KL 12 VAR SISTE FRIST FOR OPPMØTE VED GARDERMOEN MILITÆRE FLYPLASS. 63 SLOTER BLE "UTSOLGT" PÅ UNDER 30 TIMER, OG INGEN AV HOPPERNE KOM FOR SENT!

JAN ERIK DIETRICHSON **TEKST**
LEIF ARNE SPIDSBERG **FOTO**

Stemningen var elektrisk, og jeg har aldri sett så mange erfarne hoppere glede seg som små barn til neste hopp. Kanskje ikke så rart? Det var for første gang på syv år mulig å hoppe fra et av verdens største, og ifølge vår hoppmester Cato Pettersen verdens beste hoppfly. Drop speed på Herculesen er 70 meter i sekundet, eller omtrent det dobbelte av normalt. På grunn av den høye hastigheten delte vi løftet opp i tre run – hele stripa på Æra ble tilbakelagt på under ni sekunder! Tre sekunder spacing mellom gruppene var mer enn nok, alle hopperne landet på hovedlandingsområdet vårt (vi hadde HFL både på sætra og i nordmyra for sikkerhets skyld) og hoppmester Cato gav oss en god tilbakemelding for disiplinert opptreden under "boarding" og exit.

Slotprisen var 300 og vi samlet dermed inn ca 18.000 som går til Foreningen for kreftsyke barn. Pengene deles ut av luftforsvaret 26. august i år.

Takk til alle som bidro, spesielt Kristin Opøien som fikset kontakten med forsvaret, Keiko som fikset transport til og fra Gardermoen, Cato som stilte med hoppmester ekspertise og vår fagsjef Jan Wang som tok med bagasjen fra Gardermoen til Æra.

Følg med på fallsjerm.no våren 2007 – det er en god sjanse for at vi gjør dette igjen...

Aerodyne

IS owned by skydivers
run by skydivers
for skydivers!

<Man, I love this Job!

Bushman

Edward Anderson

Isabella

Check out our new website
www.flyaerodyne.com

Hos Aerodyne er vi fallskjermhoppere, akkurat som deg. Vi lar oss fortsatt begeistre hver gang vi hopper, enten det dreier seg om et verdensrekord-forsøk, en VM-runde, organisering på en boogie eller rett og morohopping en helg.

Hos Aerodyne har vi 144 års samlet erfaring med fallskjermhopping. Tilsammen har vi 35 432 hopp, og vi forventer det samme av utstyret vårt som du gjør av ditt.

Vi tester, utvikler og hopper våre egne produkter så og si hver eneste dag.

Som fallskjermhoppere setter vi pris på de rolige åpningene og de glimrende fly-og landingsegen-skapene som hovedskjermene våre er blitt kjent for. Fra den kjappe, høyverdige Mambaen til den noe roligere Piloten. Vi er overbevist om at du vil sette pris på dem også.

Vår Smart reserve, en av de første som tilfredstill den såkalte TSO C23d-standarden, er den beste reserven du kan få tak i dag. Punktum. Flere hoppere som opplever sitt første Smart-hopp, sier den flyr og lander som en hovedskjerm.

Vårt Icon seletøy har tatt fallskjermverden med storm. Vi solgte over 700 Icons det første året den var på markedet. På grunn av sin utmerkede passform, sikkerhet, funksjonalitet og design, er Icon i ferd med å bli førstevalget til fallskjermhoppere og instruktører over hele verden.

Så, neste gang du ser en av oss på hoppfeltet, kom bortom for en prat. Har du spørsmål om produktene våre eller ønsker å prøve dem, hjelper vi deg mer enn gjerne. Kanskje får vi også tid til å gjøre et hopp sammen.

Blue skies

Bushman

Edward Anderson
President & CEO
Aerodyne Research

Aerodyne Research
www.flyaerodyne.com
12649 Race Track Rd.
Tampa, FL 33626 USA
phone +1 813 891 6300

www.flyaerodyne.com

LURER DU PÅ HVA DU SKAL
FINNE PÅ I APRIL NESTE ÅR?
KNUS SPAREGRISEN OG KOM
NED – DET ER GARANTERT
VERDT DET!

LINN MIKKELBORG **TEKST**
WENDY SMITH **FOTO**
WWW.WENDYSMITHAERIAL.COM

Århundredets boogie, Funny Farm 2006, har akkurat gått av stabelen. Undertegnede hadde gleden (?) av å drive manifest de åtte dagene boogien varte.

Ca 90 fallskjermhoppere fra hele verden tok turen til Australias Outback. Bare å oppleve den er helt rått!

Skyvan og Beaver sørge for gjennomsnittlig 20 løft per dag til 14.000, og en C-182 gjorde

ca 23 løft per dag for de som bare ville swoope dammen.

Funny Farm er i hovedsak en freefly boogie med masse morro attåt, så det var ikke mange flak å se. Det gikk stort sett i crazy-hopp, freefly, tracking, atmonauti og swooping. Det ble hoppa med gummibåter, lenestoler, sofa, svære pappesker med mennesker i, en søppeldunk, sykler og en sparkesykkel! The sky's the limit og outback'en er svær, så det er bare å ta med medbragt hopp-morro.

Ellers var det coacher og load organisere av meget god kvalitet; Clint Clawson, Adam Long,

vår alles Crikey og sjefs-chick'en Issy.

Jeg var så uheldig å skade en nerve i ryggen (selvfølgelig IKKE pga hopping!), så jeg fikk bare et par hopp. Dessuten ble det lange dager i manifest, men en flytur med en ultralight crop-duster gjorde at jeg gliste i flere dager! Her er det snakk om høy hastighet, 1,5 m over bakken, klippe trær med vingene og dra 90 grader rett til værs foran diverse hindere. Piloten, Marcus, swoopa også dammen med flyet, med meg og et digert glis i "baksetet".

Ellers er det vel unødvendig å si at det ble

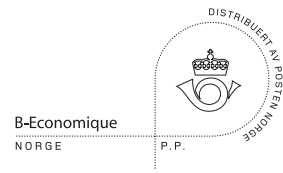
druknet endel brun sportsvæske... Vi klarte faktisk å tømme landsbyen 25 km unna for øll! Det ble satt gjennomsnittlig 15 kasser hver kveld, så det er kanskje ikke så rart. Det ble gjennomført 2.744 hopp totalt den uka, så en kan trygt si at det gikk i ett hele dagen og hele natta. Håper å se Norge representert der til neste år!

Ellers er et Equinox Boogie på Ramblers i oktober og Skysisters Boogie, også den på Ramblers i april 2007. Håper å se noen av dere der! Vil du vite mer? Kontakt meg på littlelinny@gmail.com. See Yous!

You missed out guys!

B RETURADRESSE: F/NLF, Postboks 383 Sentrum, 0102 Oslo

Alt mellom himmel og jord...

WWW.SKYDESIGN.NO/BUTIKK

Sky Design Erling Sagen
Dronningegate 13
Postboks 670 - Sentrum
0106 Oslo

Tel: (+47) 2233 6801
Mob: (+47) 9072 8151
Fax: (+47) 2233 6802
Mail: butikk@skydesign.no
Web: www.skydesign.no/butikk